

JOURNAL OF EDUCATIONAL RESEARCH AND INNOVATION

PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

**วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร**

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

Vol.3 No.1 January - June 2023

ISSN : 2774-0706 (Print) ISSN : 2774-0692 (Online)

Journal of Educational Research and Innovation Phranakhon Rajabhat Research

วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

Vol.3 No.1 January – June 2023

ISSN : 2774-0706 (Print)

ISSN : 2774-0692 (Online)

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา ตลอดจนบทความวิชาการและบทความปริทัศน์ ด้านศึกษาศาสตร์ และครุศาสตร์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิดและประสบการณ์ทางวิชาชีพของอาจารย์ นักศึกษาและนักวิชาการ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ที่ปรึกษา

ดร.วิวัฒน์ ศัลยกำธร

นายกสภามหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง กิจรัตน์กร

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

รองศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต โสไกร

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ดร.ดิเรก พรสีมา

คณบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันตกุล อินทรผดุง

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

บรรณาธิการ

ดร.อภิชาติ พยัคฆิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.มนต์ชัย เทียนทอง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

รองศาสตราจารย์ ดร.ชานนท์ จันทรา
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทิเทพ ศิริพิพัฒนกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริประภา พฤทธิกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.พชนัน นิรมิตไชนนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพงศ์ ตั้งเคียงศิริสิน
รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล
รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ
รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิ์จัญญ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สังข์อ่อง
รองศาสตราจารย์ ดร.ธนาวุฒิ ขุนทอง
รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธ ไทยวรรณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.จิราภา อามากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินันท์ พฤกษ์ประมูล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดลดาว วงศ์ธีระธรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ สุปินานนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล เอกวางกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสนันท์ หัตถศักดิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันดี เกษมสุขพัฒน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล ศุขะวาที
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมลนิตย์ เกิดหนูวงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา เจริญสุข
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีพร อนุศาสนนันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัตนา (มูลเงิน) อติพัฒน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถพล คำเขียน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณะ ไสขุมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพัทธ์ ใจเอือกเย็น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญณภัทร นิธิศวรรภากุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ แซ่เอี้ยบ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารธนา ผดุงพจน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร โสภารัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะดา จุลวรรณา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยพะเยา
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์
ดร.พจนา ดอกตาลยงค์
นาวาอากาศเอก ดร.สุรินทร์ คอทอง
ดร.กิตติวรรณ สีนันทนา
ดร.จอมสุรางค์ ลิ้มปรีเสริญกุล
ดร.รัชชกฤต เทียมธรรม
ดร.เดมยศ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา
ดร.พัชรภรณ์ พุทธิกุล
ดร.มีนมาส พรานป่า
ดร.โสธรรณ เครือเมฆ

มหาวิทยาลัยบูรพา
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เลขานุการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชามญช์ จำรัสศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ช่วยเลขานุการ

นางสาวสุปราณี ชมจุมจัง

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

อาจารย์วิชญพงศ์ คุ่มสวน
นางเดือนเพ็ญ สุขทอง
นางสาวมัทนา เกตุโพธิ์ทอง
นางสาวฐามลวรรณ หินกล้า
นางสาวศุภราพร เกตุกลม
นางสาวทัศนีย์ ปันทอง
นายรัชตะ อนวัชกุล
นายจักรพันธ์ ก้อนมณี
นางสาววราภรณ์ แสงสุริศรี
นางบุษราภรณ์ บุตรีอินส์
นางสาวธนพร ชนาธิปกรณ
นายวิรัช หล่อศรีจันทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ติดต่อกองบรรณาธิการ

สถาบันวิจัยและพัฒนา ชั้น 6 อาคารเรียนและอำนวยการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 9 ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220 โทรศัพท์ / โทรสาร 0-2544-8629 Email: editor_education@pnru.ac.th website: <https://irdp.pnru.ac.th/>

กำหนดตีพิมพ์

2 ฉบับ ต่อปี (มกราคม-มิถุนายน และกรกฎาคม-ธันวาคม)

การเผยแพร่

ผู้ที่สนใจสามารถค้นหาที่ [https://so04.tci-thaijo.org/index.php/RESEARCH_INNOVTION_IN_EDUCATION/6666](https://so04.tci-thaijo.org/index.php/RESEARCH_INNOVATION_IN_EDUCATION/6666)

พิมพ์ที่

หจก. ประยูรสาส์นไทย การพิมพ์ : เลขที่ 44/132 ถ.กำนันแมน แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กทม. 10150

โทรศัพท์ : 0 - 2802 - 0377, 0 - 2802 - 0379, 08 - 1566 - 2540

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพื้นที่การเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการและการวิจัย ของนักวิจัย นักการศึกษา นักวิชาการ นักศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย อันจะนำไปสู่การขยายวงแห่งการประยุกต์การใช้ผลงานวิชาการเพื่อการพัฒนาการศึกษาในวงกว้าง โดยกำกับคุณภาพและกระบวนการของการจัดทำวารสารให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ

วารสารฉบับนี้ประกอบด้วยบทความวิจัย และ บทความวิชาการ ตลอดจนบทความปริทัศน์ของนักวิจัย นักการศึกษา นักวิชาการ นักศึกษาผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 เรื่อง ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านการศึกษา

ขอขอบคุณผู้เขียนบทความและผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาบทความ ที่ปรึกษาภายในและภายนอกทุกท่าน ที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขบทความให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ตลอดจนผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ให้การสนับสนุนทรัพยากร และให้คำแนะนำ จนทำให้วารสารฉบับแรกของวารสารวิจัยและนวัตกรรมทางศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีบทความที่น่าสนใจ และได้มาตรฐาน มีคุณค่าทางวิชาการ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ที่สนใจ และเป็นข้อมูลอ้างอิงทางวิชาการได้เป็นอย่างดี

ดร.อภิชาติ พยัคฆิน
บรรณาธิการ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ (Readers)

ประจำวารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สังข์อ่อง

รองศาสตราจารย์ ดร.ทิวดี มณีโชติ

รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิเทพ ปิติพรเทพิน

รองศาสตราจารย์ ดร.สาวิตรี รตโนภาส สุวรรณลี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณพัชร บัวฉวน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญศิริ นิยมทัศน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ แซ่เอี้ยบ

อาจารย์ ดร.ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร

นักวิชาการอิสระ

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สารบัญ

หน้า

บทบรรณาธิการ	ก
สารบัญ	ค

บทความวิจัย

- ผลของการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมที่มีต่อพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
ปาริชาติ แจ่มแจ้ง และ พิชชาติ แก้วพวง 1
- ประสิทธิภาพการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
พอใจ สิงหนตร วนิดา กลิ่นฟุ้ง ปาลิกา แก้วทุ่น มุขิตา กงขุนทด และ พชรินทร์ หน้างาม 17
- การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง
พงศ์กรณ์ พูลชัยวัฒน์ และ อัจฉรวรรณ จันทร์เพ็ญศรี 30
- การพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ
โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนคันทนาบาว (ธารินเจริญสงเคราะห์)
จิรายุทธ นันจินดา และ กนิษฐา สังข์รัตน์ 44

บทความปริทัศน์

- บทวิจารณ์หนังสือ (BOOK REVIEW)
BEYOND POSSIBLE
ยงยุทธ ชำคง 60

ภาคผนวก

รายละเอียดการเตรียมบทความเสนอการตีพิมพ์	71
รูปแบบการพิมพ์เอกสารอ้างอิง	75
การพิจารณาบทความ	77
รูปแบบบทความเพื่อส่งตีพิมพ์	78
จริยธรรมในการตีพิมพ์	82

Research Article

ผลของการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมที่มีต่อพฤติกรรมความมัธยัสถ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

EFFECTS OF MORAL PROJECT ACTIVITIES MANAGEMENT ON SAVING BEHAVIOR OF LOWER SECONDARY STUDENTS

ปาริชาติ แจ่มแจ่ม* และ พิชชาติ แก้วพวง
วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Parichat Jamjeang* and Pichart Kaewpuang
College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: 6451751604204@pnru.ac.th

Received: 16-10-2022

Revised: 31-10-2022

Accepted: 08-12-2022

บทคัดย่อ

งานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบพฤติกรรมความมัธยัสถ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 305 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 50 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการคุณธรรมแบบประเมินพฤติกรรมความมัธยัสถ์ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมความมัธยัสถ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นก่อนจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง และหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการคุณธรรมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม 2) ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม พฤติกรรมความมัธยัสถ์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ABSTRACT

This research article aimed to compare the saving of the lower secondary students before and after the moral project activities management, and to study the satisfaction of lower secondary students on the moral project activities management. This research was the quasi-experimental research. The population which are used in the research was 305 lower secondary students under the Office of Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Education Area 2. The samples were 50 students in the first semester of the academic year 2022, under the Office of Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Education Area 2. The research instruments consisted of lesson plans using moral project activities management, a saving evaluation form, and a satisfaction evaluation form. The statistics used in data analysis were mean and standard deviation.

The research results were found that the saving of lower secondary students before using moral project activities management was at a moderate level and after using moral project activities management was at a high level which higher than before using moral project activities management. The satisfaction of lower secondary school students on the moral project activities management was at a high level.

Keywords: Moral project activities management, Saving behavior, Lower secondary students

บทนำ

สังคมโลกในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ประเทศไทยจัดเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าในศตวรรษที่ 21 โดยปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างและผลักดันความก้าวหน้าของประเทศชาติ คือ เยาวชนไทยที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อการดำรงชีวิต ค่านิยมพื้นฐานที่สำคัญข้อหนึ่ง คือ การประหยัดมัธยัสถ์อดออม ดังนั้นการปลูกฝังให้เยาวชนมีความตระหนักในค่านิยมดังกล่าวจะเป็นหนทางหนึ่งที่สร้างนิสัยและค่านิยมในการบริโภคที่ฟุ่มเฟือยให้ลดน้อยลง ฝึกฝนให้เยาวชนใช้ชีวิตอยู่อย่างพอเพียง (Suwanlue, 2019) ความมัธยัสถ์พิจารณาได้จากการออม คือ รายได้หรือเงินส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ที่นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หรือที่กินเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการบริโภคและอุปโภคในปัจจุบันโดยมีจุดประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในอนาคต ซึ่งการใช้จ่ายเงินออมอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น ถูไว้เป็นเงินสด นำเงินออมไปฝากธนาคาร หรือนำเงินออมไปซื้อหลักทรัพย์ เป็นต้น (Channak, 2017)

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาสภาพเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะวิกฤตจุดอ่อนประการหนึ่งของคนไทย คือ ขาดการประหยัดและอดออม ทำให้มีการใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย เกินกว่าฐานะและรายได้ทำให้เป็นหนี้ จากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า หนี้สินส่วนบุคคลของประชาชนทั่วประเทศมีหนี้เฉลี่ย 115,355 บาท ต่อคน (Khongtong, 2017) สอดคล้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนวัดหัวเวียง (เขมสุทธีวิทยาการ) ส่วนใหญ่มีความฟุ่มเฟือยและไม่รู้จักความมัธยัสถ์อดออม เนื่องจากนักเรียนซื้อสิ่งของหรือใช้สิ่งของตามความนิยมของสังคม ไม่รู้จักเก็บ

อุปกรณ์การเรียนรู้หรือปิดพัฒนาให้เรียบร้อยก่อนออกนอกห้องเรียน (Parakeaw, 2022: Interview) จากข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นขาดความมั่งคั่งนั่นเอง

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการพัฒนาพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้การจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม ซึ่งการสอนแบบโครงการคุณธรรมเป็นการรวมกลุ่มกันของผู้เรียนที่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทำโครงการด้านคุณธรรมโดยนำปัญหาที่ประสบในสังคมตามความสนใจนำไปสู่การแก้ไขปัญหาด้านความเสื่อมทางศีลธรรมและส่งเสริมการบำเพ็ญความดีมีคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้การร่วมมือทำงาน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน รวมถึงการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนกัน เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงศึกษาสำรวจ ค้นคว้าทดลองคิดค้น เน้นการนำปัญหาคุณธรรมในชีวิตจริงมาเรียนรู้โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยกระตุ้นแนะนำให้คำปรึกษาให้กำลังใจและคอยอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน (Netwong, 2016) และเพื่อสนองพระราชกระแสรับสั่งของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) ที่ว่า “ช่วยกันสร้างคนดีให้บ้านเมือง” โดยให้นักเรียนจัดทำโครงการคุณธรรมให้สอดคล้องกับสภาพจริงของโรงเรียน นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นนามธรรมยากต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้นักเรียนเข้าใจ และเกิดคุณธรรมจึงได้มีการขับเคลื่อนโรงเรียนคุณธรรม (Pongsanee, 2021) ทั้งนี้โรงเรียนวัดหัวเวียง (เขมสุทธีวิทยาการ) เป็นโรงเรียนขยายโอกาสที่อยู่ในชุมชนชนบท มีฐานะค่อนข้างยากจน มุ่งเน้นพัฒนาให้นักเรียนมีคุณธรรมตามคตินิยมของโรงเรียนที่ว่า “ทำดี คิดดี มีคุณธรรม” โดยบริบทของโรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความมั่งคั่ง ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

จากปัญหาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นการปลูกฝังและค่านิยมพฤติกรรมความมั่งคั่งให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เป็นหลักการและแนวทางในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมความมั่งคั่งหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม
2. ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมอยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมที่มีผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์แก่นักเรียนโดยเน้นการเสริมสร้างพฤติกรรมความมั่งคั่ง
2. ได้นวัตกรรมและผลผลิตของการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมที่สะท้อนพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 305 คน ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ทั้งเพศชายและเพศหญิง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 50 คน โรงเรียนวัดหัวเวียง (เขมสุทธีวิทยาการ) ที่มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling) มีการจัดนักเรียนแบบคณะเพศ อายุ และความสามารถ นอกจากนี้นักเรียนกลุ่มดังกล่าวมีปัญหาการดำเนินชีวิตด้านพฤติกรรมความมัธยัสถ์

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม

ตัวแปรตาม คือ 1) พฤติกรรมความมัธยัสถ์ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมโครงการ ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเชิงบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้แก่

3.1 เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)

3.2 ความหมายและความสำคัญของพฤติกรรมความมัธยัสถ์ (Meaning and Importance of Saving)

3.3 การประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้ (3R: Recycle, Reuse and Reduce)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 8 ชั่วโมง ระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน พ.ศ. 2565

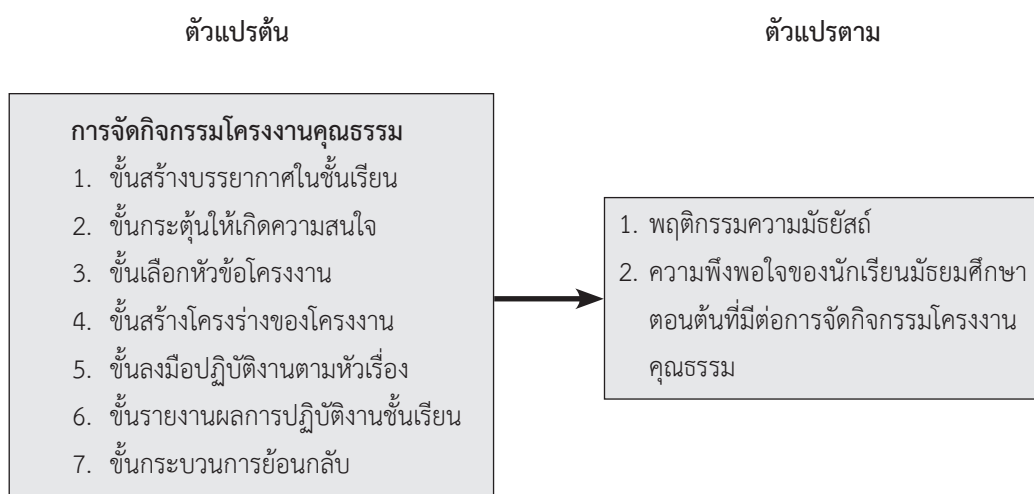
กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

1. **การจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม** จัดทำขึ้นเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี รวมไปถึงคุณธรรม จริยธรรมด้านต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นความมัธยัสถ์และปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการมัธยัสถ์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) เพื่อความก้าวหน้าไปพร้อมกับความสมดุลและพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและเพิ่มคุณธรรมในจิตใจถ้ายึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถนำไปปฏิบัติกับชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นสุข ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมโครงการตามแนวคิดของ Kaewpuang (2022) มาใช้เป็นการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขึ้นสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน 2) ขึ้นกระตุ้นให้เกิดความสนใจ 3) ขึ้นเลือกหัวข้อโครงการ 4) ขึ้นสร้างโครงร่างของโครงการ 5) ขึ้นลงมือปฏิบัติงานตามหัวเรื่อง 6) ขึ้นรายงานผลการปฏิบัติงานชั้นเรียน 7) ขึ้นกระบวนการย้อนกลับ

2. **พฤติกรรมความมัธยัสถ์** คือ คุณลักษณะที่แสดงถึงการบริโภคใช้สอยไม่ให้อายุเปลือง กินและใช้ให้คุ้มค่า คำนวณราคา เลือกใช้สิ่งจำเป็นต้องมี อยู่อย่างถ้อยที่ยอดอยาก ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ประหยัดและอดออม ไม่ฟุ้งเฟ้อ

ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น ซึ่งในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยพฤติกรรมบ่งชี้ดังนี้ การแสดงออกถึงการรู้จักดำเนินชีวิตอย่างประหยัดในการใช้ทรัพย์สินของตนเอง และผู้อื่น เช่น เงิน สิ่งของเครื่องใช้ อย่างประหยัดและคุ้มค่า ได้แก่ การวางแผนการใช้จ่ายเงินของตนเอง มีการเปรียบเทียบปริมาณคุณภาพกับราคาของสินค้า การทำบัญชีรายรับรายจ่าย การไม่ซื้อของที่ฟุ่มเฟือยและไม่จำเป็นกับตนเอง การนำสิ่งของเหลือใช้มาดัดแปลง Tangrod (1997) ให้ความหมายว่า “ประหยัด” หมายถึง การรู้จักอดออม การรู้จักบริโภคสินค้าเท่าที่จำเป็นและลดการใช้ของที่ฟุ่มเฟือยการประหยัดแบ่งการประหยัดเป็น 3 ประเภท คือ (1) การประหยัดทรัพย์สิน หมายถึง การรู้จักสัดส่วนรายได้ของตนตามความจำเป็น รู้จักเลือกซื้อสิ่งของที่สามารถใช้ได้อย่างคุ้มค่ามากที่สุด ไม่ฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่าย เลือกใช้ง่ายแต่สิ่งที่เป็นเท่านั้น (2) การประหยัดเวลา หมายถึง การรู้จักคุณค่าของเวลาและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมให้มากที่สุดโดยไม่ปล่อยให้ผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ (3) การประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง การรู้จักประโยชน์และคุณค่าของทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ดิน น้ำ อากาศ ต้นไม้ เป็นต้น ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ โดยใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าต่อตนเองและสังคม ประโยชน์ที่ได้รับจากการมีนิสัยคือเพื่อให้ทุกคนรู้จักปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านวัตถุ ด้านสังคม ด้านสภาพแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม และเพิ่มคุณธรรมในจิตใจถ้ายึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปปฏิบัติกับชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งสามารถ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The Single Group Pretest Posttest Design) โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานดังนี้

- 1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน หลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมโครงการ
- 1.2 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน หลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความมีศีลธรรมของนักเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 305 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ทั้งเพศชายและเพศหญิง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 50 คน โรงเรียนวัดหัวเวียง (เขมสุทริวิทยาการ) ที่มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling) มีการจัดนักเรียนแบบคละเพศ อายุ และความสามารถ นอกจากนี้ยังนักเรียนกลุ่มดังกล่าว มีสภาพปัญหาการดำเนินชีวิตด้านพฤติกรรมความมั่งคั่ง

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยโดยจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานคุณธรรม จำนวน 1 แผน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 8 ชั่วโมง มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.67 ซึ่งขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางเชิงบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานคุณธรรม จำนวน 1 แผน และนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องกับความเหมาะสมระหว่างหน่วยการเรียนรู้ สาระสำคัญ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานคุณธรรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานคุณธรรม ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาประเมินความเหมาะสมของภาษา ความชัดเจนในการใช้ภาษา สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลและพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สอนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผลการพิจารณาคุณภาพของแผน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.67

3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานคุณธรรมที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

3.2.1 แบบประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่ง ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 ทุกข้อ ถือว่ามีความเหมาะสม และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 ซึ่งขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่ง
- 2) สร้างแบบประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่งซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
- 3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมความมั่งคั่ง ซึ่งกำหนดเป็นมาตราส่วนประเมินค่า

5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายความว่า มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินพฤติกรรมความมัธยัสถ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและมาปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาถึงความเห็นว่าแบบประเมินพฤติกรรมความมัธยัสถ์มีความถูกต้องและเหมาะสมตามหลักวิชาการกับการนำไปประเมินพฤติกรรมความมัธยัสถ์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 ทุกข้อ

5) นำแบบประเมินพฤติกรรมความมัธยัสถ์ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 จากนั้นนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2.2 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงงานคุณธรรม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 ทุกข้อ ถือว่ามีความเหมาะสม และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 ซึ่งขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ต่อการจัดกิจกรรมโครงงานคุณธรรม

2) สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงงานคุณธรรม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงงานคุณธรรม ซึ่งกำหนดเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงงานคุณธรรม ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและมาปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาถึงความเห็นว่าแบบประเมินพฤติกรรมความมัธยัสถ์ มีความถูกต้องและเหมาะสมตามหลักวิชาการกับการนำไปประเมินพฤติกรรมความมัธยัสถ์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 ทุกข้อ

5) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงงานคุณธรรมที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 จากนั้นนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การออกแบบการทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนเรียนและหลังเรียน (The Single Group Pretest Posttest Design) ดังตาราง

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	การประเมินพฤติกรรม ความมั่งคั่งก่อนเรียน	ทดลอง	การประเมินพฤติกรรม ความมั่งคั่งหลังเรียน
E	T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

E = กลุ่มตัวอย่าง

T1 = ประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่งก่อนการจัดกิจกรรม

X = การจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม

T2 = ประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่งหลังการจัดกิจกรรม

5. การดำเนินการทดลอง

5.1 ทำหนังสือชี้แจงการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นก่อนจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมด้วยแบบประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นก่อนจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม

5.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมที่มีต่อพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้เป็นระยะเวลาในการทดลอง 8 ชั่วโมง มี 7 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) ขั้นสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน 2) ขั้นกระตุ้นให้เกิดความสนใจ 3) ขั้นเลือกหัวข้อโครงการ 4) ขั้นสร้างโครงร่างของโครงการ 5) ขั้นลงมือปฏิบัติงานตามหัวเรื่อง 6) ขั้นรายงานผลการปฏิบัติงานชั้นเรียน 7) ขั้นกระบวนการย้อนกลับ

5.4 ประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นหลังจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมด้วยแบบประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหลังจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม

6. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากเปรียบเทียบพฤติกรรมความมั่งคั่งก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบประเมินพฤติกรรมความมั่งคั่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

6.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทำแบบประเมินพฤติกรรมความมัธยัสถ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการให้คะแนนตามเกณฑ์ในการประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Sisaat,1997) และนำมาแปลผลดังนี้

6.2.1 เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

5	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับมาก
3	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับน้อย
1	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.2.2 การแปลผลของความความมัธยัสถ์มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายความว่า	มีพฤติกรรมความมัธยัสถ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.3 นำการประเมินความมัธยัสถ์ของกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบความมัธยัสถ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจากค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการใช้กิจกรรมโครงการนคุณธรรม

6.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการนคุณธรรม โดยการให้คะแนนตามเกณฑ์ในการประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Sisaat,1997) และนำมาแปลผลดังนี้

6.4.1 เกณฑ์การให้คะแนน

5	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.4.2 กำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายความว่า	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

7.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

7.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมัธยัสถ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม และผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม ซึ่งแสดงดังตารางที่ 2-4

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมัธยัสถ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม โดยภาพรวม

ความมัธยัสถ์	ก่อนจัดกิจกรรม			หลังจัดกิจกรรม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	3.22	1.00	ปานกลาง	4.23	0.79	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมัธยัสถ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมโดยภาพรวม ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) และหลังจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมัธยัสถ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมรายข้อ

ความมัธยัสถ์	ก่อนจัดกิจกรรม			หลังจัดกิจกรรม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีการวางแผนการใช้เงินอย่างรอบคอบ	3.26	1.14	ปานกลาง	4.28	0.90	มาก
2. ทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายเสมอ	2.86	1.23	ปานกลาง	3.86	1.14	มาก
3. มีเงินเหลือจากการใช้จ่ายและนำมาเก็บออมเงิน	3.24	1.19	ปานกลาง	4.18	0.94	มาก
4. นำเงินทุนการศึกษาไปใช้ประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์	3.44	1.03	ปานกลาง	4.40	0.86	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความมัธยัสถ์	ก่อนจัดกิจกรรม			หลังจัดกิจกรรม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5. เปรียบเทียบคุณภาพกับราคาของสินค้าและบริการ ก่อนตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการ	3.22	1.06	ปานกลาง	4.38	0.81	มาก
6. ไม่ซื้อของที่ฟุ่มเฟือยและไม่จำเป็นกับตนเอง	3.16	1.28	ปานกลาง	4.50	0.71	มาก
7. เก็บและตรวจสอบอุปกรณ์การเรียนทุกครั้งหลังใช้งาน	3.40	1.25	ปานกลาง	4.20	0.97	มาก
8. ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัด	3.30	1.13	ปานกลาง	4.26	0.94	มาก
9. เมื่อทำอุปกรณ์การเรียนหล่นหรือหายจะติดตาม มาก่อน ที่จะซื้อของใหม่	3.30	1.28	ปานกลาง	4.24	0.94	มาก
10. ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกครั้งหลังเลิกใช้งาน	3.38	1.24	ปานกลาง	4.44	0.73	มาก
11. รู้จักแสวงหาความรู้ในเรื่องการประหยัดเพื่อนำมาใช้ ในชีวิตประจำวัน	3.34	1.10	ปานกลาง	4.08	1.03	มาก
12. นำสิ่งของที่เสียแล้วกับมาซ่อมแซมให้ใช้ได้	2.92	1.19	ปานกลาง	4.02	1.06	มาก
13. มีการนำสิ่งของเหลือใช้มาประดิษฐ์ใหม่	2.94	1.17	ปานกลาง	4.06	1.00	มาก
14. ปลุกพืชผักสวนครัวที่สามารถกินได้ไว้ที่บ้าน เพื่อประกอบอาหาร	3.12	1.36	ปานกลาง	4.22	1.07	มาก
15. หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารนอกบ้าน	3.48	1.37	ปานกลาง	4.36	1.05	มาก
รวม	3.22	1.00	ปานกลาง	4.23	0.79	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมัธยัสถ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่าง ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงให้เห็นว่า ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับ ปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 3.22$) และหลังจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยหลังการจัดกิจกรรม พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ข้อ 6 ไม่ซื้อของที่ฟุ่มเฟือยและไม่จำเป็นกับตนเอง ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมาคือ ข้อ 10 ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกครั้ง หลังเลิกใช้งาน ($\bar{X} = 4.44$) และข้อ 15 หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารนอกบ้าน ($\bar{X} = 4.36$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมเกี่ยวกับความมั่งคั่ง	4.37	0.76	มาก
2. การชี้แจงและให้คำแนะนำกับนักเรียนในการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมอย่างชัดเจน	4.47	0.57	มาก
3. การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม	4.47	0.63	มาก
4. การให้นักเรียนรู้จักการนำวัสดุเหลือใช้มาจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม	4.33	0.61	มาก
5. กำหนดระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมโครงการคุณธรรมอย่างมีแบบแผนและเป็นระบบ	4.22	1.09	มาก
6. การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนโดยใช้วิธีทัศน์และคำถามปลุกเร้าคุณธรรม	4.02	0.94	มาก
7. การเลือกหัวข้อโครงการคุณธรรมที่กลุ่มสนใจ	4.14	1.05	มาก
8. การลงมือปฏิบัติโครงการคุณธรรมอย่างเป็นระบบ	4.04	0.88	มาก
9. การให้นักเรียนนำเสนอผลงานตนเองจากการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม	4.20	1.05	มาก
10. การเห็นคุณค่าของความมั่งคั่งจากการทำโครงการคุณธรรม	4.50	0.63	มาก
รวม	4.28	0.82	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) ซึ่งข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ข้อ 10 การเห็นคุณค่าของความมั่งคั่งจากการทำโครงการคุณธรรม ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมาคือ ข้อ 2 การชี้แจงและให้คำแนะนำกับนักเรียนในการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.47$) และข้อ 3 การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม ($\bar{X} = 4.47$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านพฤติกรรมความมั่งคั่ง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบความมั่งคั่งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมโดยภาพรวม ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลางและหลังจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงให้เห็นว่า ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ และหลังจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย เนื่องจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมมีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยเน้นการเสริมสร้างพฤติกรรมความมั่งคั่ง ซึ่งทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นกระบวนการหรือวิธีการที่จะทำให้ตนเองเกิดความมั่งคั่ง

ที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้วิธีการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมตามแผนที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีความรู้ความเข้าใจถึงประโยชน์และผลดีของความมีอัธยาศัย เพราะผู้วิจัยได้นำหลักและแนวคิดที่ได้ศึกษามาบูรณาการวางแผนการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เริ่มจากขั้นที่ 1 การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจจากสิ่งที่ตนเองเห็น ให้นักเรียนรู้จักการคำถามและหาคำตอบด้วยตนเองโดยใช้ปัญหาเป็นฐานผ่านโครงการคุณธรรม ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยได้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการสนใจและมีความกระตือรือร้นต่อกิจกรรมโครงการคุณธรรมโดยการให้เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับหลังจากการเข้าร่วมการทำกิจกรรมผ่านทางวีดิทัศน์เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งนักเรียนสามารถบรรยายความรู้สึกรู้สึกและความคิดของนักเรียนหลังจากการดูวีดิทัศน์ ขั้นที่ 3 นักเรียนมีความคิดและแนวทางในการเลือกหัวข้อในการทำโครงการตามที่ตนเองสนใจ ซึ่งขั้นตอนนี้ส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการทำงานเป็นทีม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการชี้แจงขั้นตอนการทำโครงการ ขั้นที่ 4 นักเรียนรู้จักการวางแผนการทำงานก่อนลงมือทำอย่างเป็นระบบมีระเบียบแบบแผนโดยการเขียนโครงร่างของโครงการ ขั้นที่ 5 นักเรียนมีการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามแผนงานที่วางไว้ ขั้นที่ 6 นักเรียนมีการอภิปรายผลและแสดงผลงานของตนเอง ขั้นที่ 7 นักเรียนสามารถสะท้อนถึงผลการดำเนินกิจกรรมโครงการคุณธรรม ซึ่งมีการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากกิจกรรมโครงการนี้นักเรียนได้รับประโยชน์อะไรบ้าง ตัวอย่างโครงการที่นักเรียนได้ทำและประสบความสำเร็จ คือ การทำที่ดักปลาจากกระป๋อง การทำถังขยะจากกล่องกระดาษ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Pongsansee (2021) ที่ได้ศึกษารายงานการประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ของโรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินด้านบริบท มีความเหมาะสมในระดับมาก 2) ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 3) ผลการประเมินด้านกระบวนการมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 4) ผลการประเมินด้านผลผลิต ได้แก่ 4.1) ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ พบว่าผลการดำเนินงานมาตรฐาน 4 ด้านโครงการโรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ได้แก่ ด้านโรงเรียน ด้านผู้บริหาร ด้านครู และด้านนักเรียน ทุกด้านมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด 4.2) ผลการประเมินพฤติกรรมบ่งชี้ตามคุณธรรมอัตลักษณ์ของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับ Kumsang (2018) ที่ได้ศึกษา พฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า (1) พฤติกรรมการประหยัด การส่งเสริมพฤติกรรมจากครอบครัว การส่งเสริมพฤติกรรมจากโรงเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต การเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อน อยู่ในระดับมาก (2) พฤติกรรมการประหยัด เมื่อจำแนกตามระดับตาม เพศ ลักษณะการพักอาศัย ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในแต่ละวัน อาชีพหลักของผู้ปกครอง สถานที่ตั้งของโรงเรียน ไม่พบความแตกต่าง (3) การส่งเสริมพฤติกรรมการประหยัดจากโรงเรียน การเลียนแบบพฤติกรรมการประหยัดจากเพื่อน การส่งเสริมพฤติกรรมการประหยัดจากครอบครัวและลักษณะมุ่งอนาคต สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมของนักเรียน ได้ร้อยละ 59.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. ด้านความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย เนื่องจากก่อนการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจ สร้างข้อตกลงกับนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม ซึ่งสังเกตได้จากพฤติกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ขั้นสร้างบรรยากาศในห้องเรียนทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยเฉพาะการกระตุ้นให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สนใจที่จะทำโครงการคุณธรรมในขั้นลงมือปฏิบัติงานตามหัวข้อ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน พบว่า นักเรียนเต็มใจลงมือทำโครงการคุณธรรม

ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำงานเป็นทีม และขึ้นกระบวนกรย้อนกลับ นักเรียนได้สะท้อนแนวคิดและแนวทางการทำโครงการคุณธรรม เห็นคุณค่าในผลผลิตของโครงการคุณธรรมที่สะท้อนว่าตนมีพฤติกรรมความมีอัธยาศัย เช่น การทำที่ดักปลาจากกระป๋องน้ำมันสน การนำขวดพลาสติกมาทำเป็นเก้าอี้ การทำดอกไม้จากหลอดที่ใช้แล้ว เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Pongsansee (2021) ที่ได้ศึกษารายงานการประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ของโรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการคุณธรรม สพฐ. โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ พบว่า มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด และยิ่งสอดคล้องกับ Weawsabok (2012) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีโดยภาพรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาารายด้านเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการมีวินัยนักเรียน มีการแต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะ มีการทำความเคารพครูยอมรับความคิดเห็นคนอื่น มาโรงเรียนตรงเวลา และปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน ด้านความซื่อสัตย์ นักเรียนยอมรับผิดกับสิ่งที่เกิดจากการกระทำของตนเอง ทำความสุจริตที่นำตนเอง ต่อเพื่อนผู้ปกครองทั้งต่อหน้าและลับหลัง ด้านความเมตตานักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนช่วยเหลือเพื่อนจัดกิจกรรมโรงเรียนเสมอ ช่วยเหลือพ่อแม่ทำงานหลังกลับจากโรงเรียนไปให้อาหารสัตว์เลี้ยงเสมอ ไปทำบุญตักบาตรประจำด้านความประหยัดนักเรียนพอใจการกับเงินที่บิดามารดาให้ใช้จ่ายแต่ละครั้ง ปิดไฟฟ้า น้ำทุกครั้งเมื่อเลิกใช้ มีการออมเงินที่เหลืออย่างระมัดระวัง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การทำโครงการคุณธรรมพัฒนาพฤติกรรมความมีอัธยาศัย ในช่วงสถานการณ์โควิด ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการอำนวยความสะดวกผู้เรียน อย่างมากในการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรประสานงานกับผู้ปกครองในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมเพราะผู้ปกครองต้องแยกขยะแห้งและขยะเปียกออกจากกันเพื่อให้เด็กนักเรียนสามารถคัดแยกขยะแห้งที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อกลับมาใช้ใหม่ได้

1.2 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า สื่อมีความจำเป็นในการสร้างความพึงพอใจและแรงจูงใจในการทำโครงการคุณธรรมและการทำโครงการคุณธรรมในช่วงสถานการณ์โควิดผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการอำนวยความสะดวกผู้เรียน อย่างมากในการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการจัดเตรียมวัสดุทัศนที่นำเสนอเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน และแนวทางในการทำโครงการคุณธรรม เช่น สิ่งประดิษฐ์เหลือใช้ที่ประดิษฐ์จากขวดพลาสติก ทัศนที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบว่า โครงการคุณธรรมสามารถบูรณาการกับวิชาต่าง ๆ ได้และเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลายประการที่สำคัญ คือ การใฝ่เรียนรู้ ความมีวินัยในตนเอง และจิตสาธารณะ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมและผลที่เกิดขึ้นหลังการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม นอกจากนี้

ผู้วิจัยได้สังเกต พฤติกรรมของผู้เรียนขณะทำกิจกรรมของโครงการคุณธรรม ซึ่งพบว่า นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำวิจัยในประเด็นต่อไปนี้

2.1 การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านต่าง ๆ เช่น การใฝ่เรียนรู้ ความมีวินัยในตนเอง และจิตสาธารณะ เป็นต้น

2.2 ผลของการจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรมที่มีต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะความคิดสร้างสรรค์ และทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชาการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้ให้คำแนะนำในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหัวเวียง (เขมสุทิวิทยาการ) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมือและชอบใจนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดหัวเวียง (เขมสุทิวิทยาการ) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ให้ความร่วมมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- Channak, B. (2017). **Saving**. Retrieved from <https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm> [2017, 20 Mar.]
- Kaewpung, P. (2022). **Science of Social Studies Learning Management**. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Khongtong, N. (2017). **The Conditions Promoting the Saving of High School Students who are members of the banking school Loburi**. (Master Thesis). Bangkok, Silpakorn University.
- Kumsang W. and Phoyen K. (2018). Saving Behaviors of the Grade Six Students in Samut Sakhon School. **Education Journal**, 4(3), 45-56. (In Thai)
- Netwong, T. (2016). Development of Moral Reasoning by Teaching Virtues Project Following Sufficiency Economy Philosophy. **Industrial Education Journal**, 15(1), 121-128. (In Thai)
- Parakeaw, S. (2022, 10 Sep.). **Problems on Saving of Lower Secondary Students**. Teacher. Wat Huawiang School.
- Pongsansee, P. (2021). **The Evaluation of the project of (OBEC) Moral School for Anuban Nakhon Sawan** Primary Educational Service Area Office. **Eau Heritage Journal**, 168-178. (In Thai)
- Sisaat, B., Nilkaew, B. (1997) **Preliminary research**. (6th ed.).Maha Sarakham. Srinakharinwirot University.

- Suwanlue, D. (2019). **Interests and Acknowledgement on a Saving plan and Saving behavior of Undergrads Students at Thaksin University in Phattalung Campus.** (Master Thesis). Phattalung. Prince of Songkla University.
- Tangrod, U. (1997). **Media exposure on the economizing policy, benefit of information to the purchasing behavior of foreign luxury goods during the economic crisis of teenagers in Bangkok metropolis.** (Master Thesis), Chulalongkorn University.
- Weawsabok, P.K. (2012). **Satisfaction of secondary school students toward ethic and morality cultivation in nontaburi municiplenary.** Master of Buddhist Studies degree program Education Administration graduate school. Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
-

Research Article

ประสิทธิผลการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

THE EFFECTIVENESS OF ONLINE LEARNING AMONG LAMPANG RAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS

พอใจ สิงหนตร* วณิดา กลิ่นฟุ้ง ปาลิกา แก้วทუნ มุติตา กองขุนทด และ พัชรินทร์ หน้างาม
สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Porjai Singhaned*, Wanida Klinfung, Palika Kaewthun, Mutita Kongkhunthod
and Patcharin Nangam

Major of Management, Faculty of Management Science, Lampang Rajabhat University

*E-mail: chakhaimook2542@gmail.com

Received: 29-09-2022

Revised: 07-11-2022

Accepted: 22-01-2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสำคัญของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน ด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก และประสิทธิผลการเรียนออนไลน์ และ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียนที่มีต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 6 คณะ จำนวน 376 ตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และสถิติอนุมานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญของสมรรถนะของผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ความพร้อมของผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และประสิทธิผลการเรียนออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ส่วนการทดสอบสมมติฐานการวิจัยสมรรถนะของผู้สอน ($\beta = 0.256$) ความพร้อมของผู้เรียน ($\beta = 0.261$) ด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก ($\beta = 0.414$) ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่จำเป็นต้องให้ความสำคัญทั้งในส่วนของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมถึงจะนำไปสู่ประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

คำสำคัญ: สมรรถนะผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน สิ่งแวดล้อมภายนอก ประสิทธิภาพ การเรียนออนไลน์

ABSTRACT

The objectives of this research were : 1) to study the importance level of teacher competencies, the readiness of students, the external environment, and the effectiveness of online learning among Lampang Rajabhat University students; and 2) to investigate the influence of teachers' competencies and readiness of students towards online learning management's competencies of Lampang Rajabhat University Students. All six faculties of Rajabhat University's students were randomly selected by the researcher for 376 samples using the Accidental Sampling technique. For data collection, a validated questionnaire was used. Descriptive statistics and inferential statistics, multiple regression analysis to assess the research hypotheses.

The results showed that the importance level of the teachers' competencies were at the highest level with an average of 4.25; the readiness of students at the highest level with an average of 4.23; the external environment as a high level with an average of 4.17; and the effectiveness of online learning as the highest level with an average of 4.21. As for the hypothesis testing of the research on teacher competencies ($\beta = 0.256$), the readiness of the students ($\beta = 0.261$), and the external environment ($\beta = 0.414$) affected the effectiveness of online learning management among Lampang Rajabhat University students. The statistical significance was at the 0.05 level. Which indicates of online teaching needs to focus on both the competency of teachers availability of students and the environment to the effectiveness of online teaching.

Keywords: Teacher competencies, The readiness of the students, External environment, Effectiveness, Online learning

บทนำ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบและสร้างความเสียหายทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งระบบการศึกษาทั่วโลก (Dhawan, 2020) ประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบและกำหนดมาตรการสากลคือมาตรการ D-M-H-T-T เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-19 (Ministry of Public Health, 2022) ซึ่งผลกระทบ ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนที่ปรับเปลี่ยนจาก การเรียนออนไลน์ไปสู่การเรียนออนไลน์เป็นหลัก (Hunsuwan and Wongplomhiran, 2021) ในขณะเดียวกันการจัดการเรียนการสอนในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทุกสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องมีการปรับการเรียนการสอนออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีมากขึ้นแต่ยังคงต้องคำนึงถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ด้วยเช่นเดียวกัน (Lertsakornsiri, 2021)

จากมาตรการเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 ทำให้เกิดปรากฏการณ์การปรับตัวของสถานประกอบการทางธุรกิจ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนและสถานศึกษาที่ต้องปรับมาตรการการทำงานให้เข้ากับสถานการณ์โดยมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีใช้ในการปฏิบัติงาน (Department of Disease Control of Thailand, 2022) หรือแม้กระทั่งผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดการเรียนการสอน

ที่ครั้งหนึ่งเคยถูกนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ (Online Learning) เป็นประเด็นที่ถูกกล่าวถึงอย่างมากในงานวิชาการและการวิจัยอันเนื่องจากการเข้าสู่ยุคแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา (Hodges, Moore, Lockee, Trust and Bond, 2020) จึงทำให้สถานศึกษาต่าง ๆ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนอย่างเร่งด่วนในการพัฒนาการเรียนการสอนมาเป็นแบบออนไลน์เพื่อลดการเผชิญหน้ากัน โดยให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ 100% โดยงดเดินทางมาเรียน งดการรวมกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก งดกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนาผู้เรียนมาเป็นแบบออนไลน์ (Boonphak, 2020)

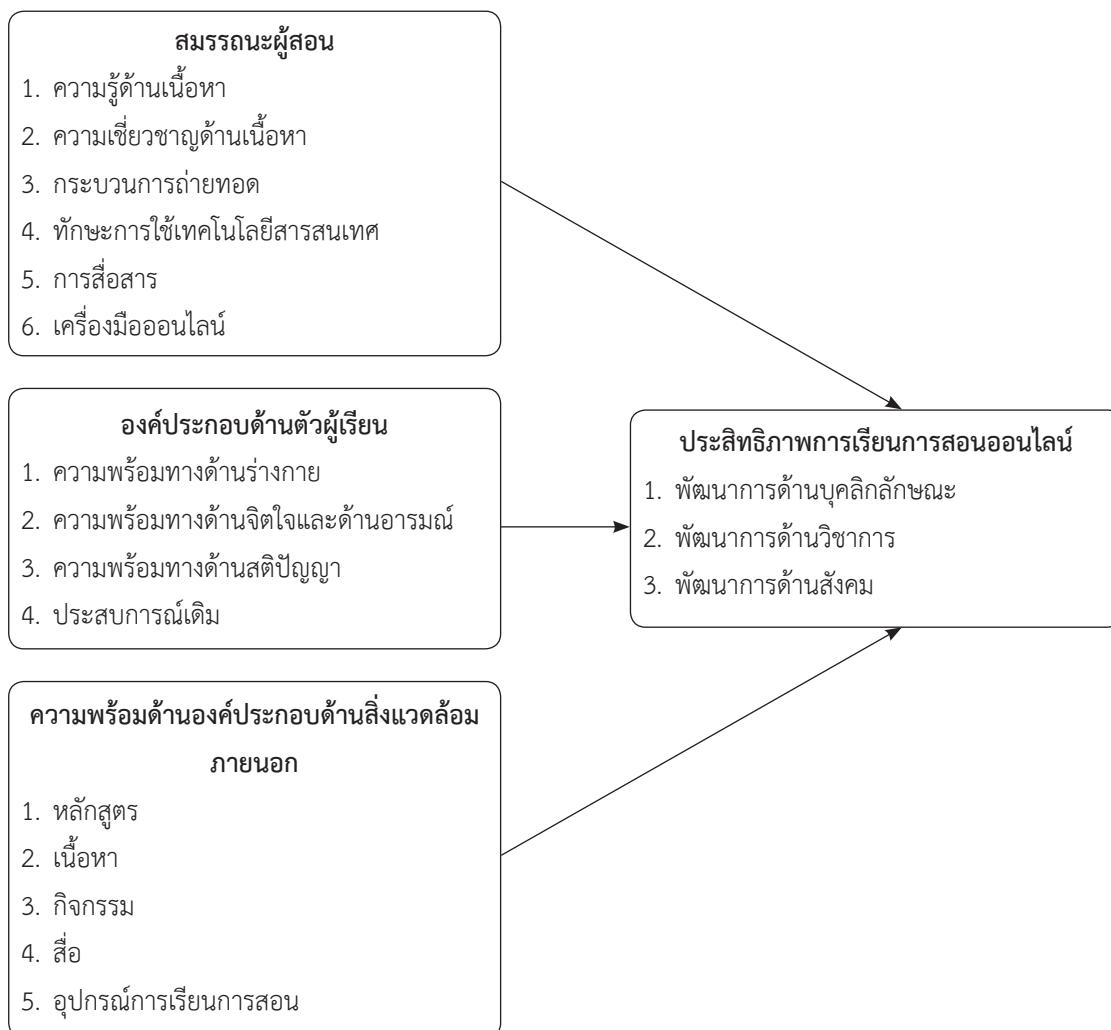
ทั้งนี้การแพร่ระบาดของโควิดที่ส่งผลกระทบในวงกว้างทุกสาขาอาชีพและการประกอบรวมทั้งระบบการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาที่ได้รับผลกระทบและจำเป็นต้องปรับตัวตามสถานการณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางก็ได้รับผลกระทบจากโควิดเช่นกัน จากที่รัฐบาลได้ประกาศมาตรการให้ประชาชนเว้นระยะห่าง งดการอยู่ในสถานที่ที่มีผู้คนจำนวนมาก ส่งผลกระทบทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางมีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนไป โดยได้ประกาศให้มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ เพื่อปฏิบัติตามมาตรการเว้นระยะห่าง (Lampang Rajabhat University, 2022) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาเป็นอย่างมาก ส่วนใหญ่เกิดปัญหาความกังวลต่อปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการจัดการเรียนการสอน และอุปสรรคด้านเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งนักศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอนต้องมีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถรองรับการเรียนการสอนออนไลน์ (Nonthamand et al., 2021) หรือแม้กระทั่งความชำนาญหรือประสบการณ์ของอาจารย์ที่ต้องมีการจัดทำบทเรียนออนไลน์ และนักศึกษาสามารถตอบโต้ สอบถาม ปรีกษา อาจารย์ผู้สอนได้ทันทีที่จะทำให้การเรียนผ่านระบบออนไลน์ประสบความสำเร็จ (Inthason, 2020)

นอกจากนี้ถึงแม้ว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 จะคลี่คลายลงแต่การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ยังจำเป็นต้องต่อสถาบันการศึกษารวมถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อันเนื่องมาจากการเรียนการสอน ที่สามารถประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Onsite) กับการเรียนออนไลน์ (Online) ที่เป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและในอนาคต (Sawangsi and Gerdpanya, 2021) จะเห็นได้ว่าการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้รับการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ที่นำมาสู่ความจำเป็นของการใช้รูปแบบการเรียนออนไลน์หรือการเรียนแบบผสมผสานระหว่างในชั้นเรียนปกติกับการเรียนออนไลน์ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคจากประสบการณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์ต้องมีความสมรรถนะในการรองรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ นักศึกษาต้องมีความพร้อมในการเรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ รวมทั้งในส่วนและเทคโนโลยีและระบบปฏิบัติการ ระบบเครือข่าย และเนื้อหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบแวดล้อมสำคัญที่สามารถนำไปสู่ประเด็นของประสิทธิภาพการเรียนผ่านระบบออนไลน์ ดังนั้นจากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับความสำคัญของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน และประสิทธิภาพการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และอิทธิพลของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียนที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน ความพร้อมของผู้เรียนด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก และประสิทธิภาพการเรียนรู้ออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน และความพร้อมของผู้เรียนด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยจำนวนฐานข้อมูลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางปีการศึกษา 2564 จำนวน 6,090 คน (Lampang Rajabhat University, 2022)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางมีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ และทราบจำนวนที่แน่นอน ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 376 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ

เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นข้อคำถามแบบตัวเลือก และข้อคำถามตัวแปรสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน และประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ เป็นแบบมาตรวัด Likert Scale ใน 5 ระดับเรียงจาก น้อยที่สุด ถึง มากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยได้ค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่นซึ่งดำเนินการภายหลังแก้ไขข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้ จำนวน 30 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ไม่ได้เป็นตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha) รายตัวแปรประกอบด้วยสมรรถนะผู้สอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.979 องค์ประกอบด้านผู้เรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.951 ความพร้อมด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.925 และประสิทธิภาพการเรียน การสอนออนไลน์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.987 โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.980

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งจะเก็บจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 376 ชุด แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ และประมวลผล มีขั้นตอนดังนี้

1.1 แนะนำตัวก่อนแจกแบบสอบถาม

1.2 แจกแบบสอบถามพร้อมอธิบายรายละเอียดในแบบสอบถามให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำการตอบแบบถาม

1.4 นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยคณะผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 376 ชุด

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งที่รวบรวมข้อมูลไว้ ซึ่งข้อมูลเหล่านั้นสามารถนำมาใช้อ้างอิงได้เลย เช่นข้อมูลจากรายงานการวิจัย ข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ บทความ และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลใช้การวิเคราะห์สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) หาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)
2. คุณลักษณะของประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ใช้การวิเคราะห์สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยตามระดับช่วงห่างหรือพิสัยค่าเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ของเบส (Best, 1970) คือค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 ระดับน้อยที่สุด 1.81 – 2.60 ระดับน้อย 2.61 – 3.40 ระดับปานกลาง 3.41 – 4.20 ระดับมาก และ 4.21 – 5.00 ระดับมากที่สุด
3. ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลการวิจัยสถิติที่กำหนด ผู้วิจัยจึงขอเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของการศึกษาประสิทธิภาพการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 205 คน (ร้อยละ 54.5) และเพศชาย จำนวน 171 คน (ร้อยละ 45.5) ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 21 – 22 ปี จำนวน 140 ร้อยละ 37.2 อยู่ในระดับตามศึกษา ปีที่ 4 จำนวน 136 ร้อยละ 36.2 อยู่คณะวิทยาการจัดการจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9

ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะผู้สอนของการศึกษาประสิทธิภาพการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสมรรถนะผู้สอน

สมรรถนะผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ด้านความรู้ด้านเนื้อหา	4.27	0.596	มากที่สุด
ด้านความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	4.26	0.602	มากที่สุด
ด้านกระบวนการถ่ายทอด	4.26	0.610	มากที่สุด
ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.24	0.645	มากที่สุด
ด้านการสื่อสาร	4.22	0.733	มากที่สุด
ด้านเครื่องมือออนไลน์	4.21	0.629	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสมรรถนะผู้สอนทั้ง 6 ด้าน พบว่า สมรรถนะผู้สอนด้านความรู้ด้านเนื้อหา มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.596 ด้านความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.602 ด้านกระบวนการถ่ายทอด มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.610 ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.645 ด้านการสื่อสาร มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.733 ด้านเครื่องมือออนไลน์ มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.629

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านตัวผู้เรียนในการศึกษาประสิทธิภาพการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลความพร้อมของผู้เรียน

สมรรถนะผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ความพร้อมทางด้านร่างกาย	4.26	0.602	มากที่สุด
ความพร้อมทางด้านจิตใจและด้านอารมณ์	4.22	0.636	มากที่สุด
ความพร้อมทางด้านสติปัญญา	4.18	0.634	มาก
ด้านประสบการณ์เดิม	4.25	0.623	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลความพร้อมของผู้เรียน พบว่า องค์ประกอบด้านตัวผู้เรียนความพร้อมทางด้านร่างกาย มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.602 ด้านความพร้อมทางด้านจิตใจและด้านอารมณ์ มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.636 ด้านความพร้อมทางด้านสติปัญญา มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.634 และด้านประสบการณ์เดิม มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.623

ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก

สมรรถนะผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกหลักสูตร	4.18	0.606	มาก
ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกเนื้อหา	4.15	0.638	มาก
ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกกิจกรรม	4.20	0.632	มาก
ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกสื่อ	4.13	0.665	มาก
ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกอุปกรณ์การเรียนการสอน	4.22	0.647	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก พบว่า ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกหลักสูตร มีระดับความสำคัญในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกเนื้อหา มีระดับความสำคัญในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.638 ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกกิจกรรม มีระดับความสำคัญในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.632 ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกสื่อ มีระดับความสำคัญในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.665 และด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกอุปกรณ์การเรียนการสอน มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.647

ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลด้านประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์

สมรรถนะผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
พัฒนาการด้านบุคลิกลักษณะ	4.22	0.666	มากที่สุด
พัฒนาการด้านวิชาการ	4.22	0.646	มากที่สุด
พัฒนาการด้านสังคม	4.21	0.658	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงข้อมูลด้านประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์ พบว่า ประสิทธิภาพของการเรียน การสอนออนไลน์พัฒนาการด้านบุคลิกลักษณะ มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.666 ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์พัฒนาการด้านวิชาการ มีระดับความสำคัญในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.646 ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์พัฒนาการด้านสังคม มีระดับความสำคัญในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.658

ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้สอน และองค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน และความพร้อมด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	0.025	0.112		0.222	.824
1. สมรรถนะผู้สอน (X_1)	0.281	0.059	0.256	4.767	.000*
2. องค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน (X_2)	0.277	0.058	0.261	4.761	.000*
3. ความพร้อมด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก (X_3)	0.438	0.060	0.414	7.263	.000*

R Square = .798 Adjusted R Square .796 SEE = .28376 F = 490.039 P<.05

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้สอน และองค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน และความพร้อมด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสมรรถนะผู้สอน มีค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (β) 0.256 และองค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน มีค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (β) 0.261 และความพร้อมด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก มีค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (β) 0.414 ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดที่ค่า Adj R^2 จากสมการตัวแปรมีค่าเท่ากับ 0.796 มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับ 0.798 หรือคิดเป็นร้อยละ 79.80 สามารถเขียนรูปสมการการศึกษาประสิทธิภาพการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y} = .025 + .281(X_1) + .277(X_2) + .438(X_3)$$

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

องค์ประกอบของสมรรถนะผู้สอนด้านความรู้ด้านเนื้อหาโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการถ่ายทอด โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการสื่อสารโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเครื่องมือออนไลน์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบด้านตัวผู้เรียนความพร้อมทางด้านร่างกาย โดยภาพรวมมีความสำคัญ

อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความพร้อมทางด้านจิตใจและด้านอารมณ์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความพร้อมทางด้านสติปัญญาโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และด้านประสบการณ์เดิมโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกหลักสูตรโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกเนื้อหาโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกกิจกรรมโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกสื่อโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกอุปกรณ์การเรียนการสอนโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22 ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์พัฒนาการด้านบุคลิกลักษณะโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์พัฒนาการด้านวิชาการโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์พัฒนาการด้านสังคมโดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของความพร้อมด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก มีค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.414 ด้านองค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน มีค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.261 และสมรรถนะผู้สอน มีค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.256 ซึ่งมีอิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดที่ค่า Adj R² จากสมการตัวแปรมีค่าเท่ากับ 0.796 มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R²) เท่ากับ 0.798 หรือคิดเป็นร้อยละ 79.80

อภิปรายผลการวิจัย

การดำเนินการวิจัยประสิทธิภาพการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ซึ่งได้เล็งเห็นถึงปัญหาของการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงเริ่มต้นจากการปรับตัวของสถาบันการศึกษาภายใต้ แนวปฏิบัติใหม่จากการระบาดของไวรัสโควิด 19 ซึ่งทั้งผู้สอนและนักศึกษาต่างมีความกังวลต่อปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนการสอน การมีปฏิสัมพันธ์ เทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Nonthamand et al, 2021) หรือแม้กระทั่ง การปรับรูปแบบของการเรียนการสอนที่อาจมีการประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Onsite) กับการเรียนออนไลน์ (Online) ที่เป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและในอนาคต (Sawangsrri and Gerdpanya, 2021) ดังนั้น การแสวงหาองค์ความรู้เพื่อนำไปสู่การเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อสถาบันการศึกษา และจากผลการวิจัยซึ่งนำเสนอ ข้างต้นคณะผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียนและ ประสิทธิภาพ การเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จากการวิจัยซึ่งได้นำเสนอผลการวิจัยที่พบว่า สอดคล้องกับการศึกษาผลงานวิจัยของ (Thonghattha, 2021) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบของประสิทธิภาพการเรียน ออนไลน์ และประสิทธิภาพของการเรียนออนไลน์ จากสมรรถนะผู้สอนและการวัดประเมินผล กรณีศึกษาคณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์อยู่ในระดับ ที่สูงทุกด้าน โดยมีค่าน้ำหนักปัจจัยระหว่าง 0.743 - 0.830 โดยสามลำดับแรกที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยสูงสุด ได้แก่ การเรียน ออนไลน์ ทำให้การเรียนมีสนุกสนานมากขึ้น การเรียนออนไลน์ ทำให้นักศึกษามีความอยากเรียนรู้อย่างยิ่งขึ้น และการวัด และประเมินผลที่ได้จากการสอนแบบออนไลน์ช่วยส่งเสริมความซื่อสัตย์ ในการทำแบบทดสอบประเมินตนเองทั้งก่อน

และหลังเรียนตามลำดับ 2) ประสิทธิภาพของ การเรียนออนไลน์ เกิดจากอิทธิพลทางรวมของ จากสมรรถนะผู้สอน ($TE = 0.893$) และการวัดประเมิณผล ($TE = 0.870$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 71.90 ในขณะที่การวัดประเมิณผล ได้รับอิทธิพลรวมจากสมรรถนะผู้สอน ($TE = 0.825$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอำนาจการพยากรณ์ ร้อยละ 69.10 ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียนและประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ รวมทั้งยังสอดคล้องกับ Pudtikunkaseam and Preechar (2021) ซึ่งนำเสนอว่า สมรรถนะสำคัญสำหรับผู้สอนออนไลน์ในการจัดการศึกษาทางไกล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้สอนและสามารถวางแผนการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ได้โดยสมรรถนะสำคัญ 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) สมรรถนะด้านศาสตร์ การสอน 2) สมรรถนะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) สมรรถนะด้านการแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียน 4) สมรรถนะด้าน การประเมินผลและความรู้ 5) สมรรถนะด้านทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ 6) สมรรถนะด้านการสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนออนไลน์

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาอิทธิพลของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียนที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยผลการวิจัยพบว่าปัจจัยสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน และด้านองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก ต่างมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยสอดคล้องกับการศึกษาผลงานวิจัยของ Watanakanjana et al (2021) ที่นำเสนอผลการวิจัยว่า ประสิทธิภาพของการเรียนออนไลน์เกิดจากอิทธิพลทางรวมของจากสมรรถนะผู้สอน ($TE = 0.893$) และการวัดประเมิณผล ($TE = 0.870$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 71.90 ในขณะที่การวัดประเมิณผล ได้รับอิทธิพลรวมจากสมรรถนะผู้สอน ($TE = 0.825$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอำนาจการพยากรณ์ ร้อยละ 69.10 รวมทั้ง Sawangsri and Gerdpanya (2021) ได้นำเสนอการเรียนการสอนแบบออนไลน์เป็นสิ่งใหม่สำหรับครูผู้สอนและผู้เรียนที่จะต้องเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งหากเทียบกับการเรียนการสอนในรูปแบบปกติแล้วการเรียนรู้ แบบออนไลน์นั้นควบคุมได้ยากกว่า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งด้านสมรรถนะผู้สอน ด้านความพร้อมผู้เรียน และสภาพแวดล้อมสำหรับสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

ทั้งนี้จากผลการวิจัยและการนำเสนออภิปรายผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์มักเกิดจากสมรรถนะผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก และประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง รวมทั้งปัจจัยสมรรถนะของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียน องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกต่างมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ดังนั้นสถาบันการศึกษาหรือผู้สอน จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ อาทิ การเตรียมพร้อมด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต การติดตั้งและสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับ

แอปพลิเคชันสำหรับการสอน การตั้งกลุ่มเพื่อการสื่อสารกันในห้องเรียน และระบบสนับสนุนอาจารย์และนักศึกษาในการเรียนการสอนแบบออนไลน์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นเฉพาะการทำวิจัยเชิงปริมาณ ผู้ที่สนใจอาจทำการต่อยอดโดยการทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น
2. การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลในช่วงการเรียนการสอนออนไลน์ ซึ่งมีข้อจำกัดในด้านการศึกษาที่ศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ดังนั้นหากมีการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป นักวิจัยอาจขยายผลเชิงพื้นที่ไปศึกษากับมหาวิทยาลัยทั่วประเทศหรือการเปรียบเทียบจากตัวแปร รวมทั้งการเพิ่มตัวแปรควบคุมเข้าไปเพื่อขยายขอบเขตเชิงเนื้อหา และเชิงพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ในงานวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จล่วงไปได้ด้วยดี อันเนื่องมาจากได้รับความกรุณาจากอาจารย์สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่สละเวลาให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ ตลอดจนชี้แนะแนวทางในการทำวิจัย และตรวจทานรายงานวิจัยฉบับนี้ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และขอขอบคุณนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ให้ข้อมูลสำหรับงานวิจัยจนสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- Best, J. W. (1970). **Research In Education**. (2 nd ed). Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.
- Boonphak, K. (2020). Learning Management in the New Normal Era. **Journal of Industrial Education**, 19(2), A1-A6. (In Thai)
- Department of Disease Control of Thailand. (2022). **Impact and adaptation of health service policies and systems (public and private) for non-communicable diseases (Health service response) During the first and second rounds of the COVID-19 outbreak**. Retrieved from <https://ddc.moph.go.th/uploads/publish/1198820211129082915.pdf> [2022, 19 Aug.] (In Thai)
- Dhawan, S. (2020). Online Learning: A Panacea in the Time of COVID-19 Crisis. **Journal of Educational Technology Systems**Volume, 49(1), 5-22.
- Hodges, C. B., Moore, S., Lockee, B. B. and Trust, T. (2020). **The Difference Between Emergency Remote Teaching and Online Learning**. Retrieved from <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning> (2022, 19 Aug.)
- Hunsuwan, K. and Wongplomhiran, S. (2021). Instructional Management in The New Normal In The Covid-19 Crisis. **Journal of Nisitwang**, 22(2), 50-58. (In Thai)

- Inthason, S. (2020). COVID - 19 and Online Teaching case study: Web Programming Course. **Journal of Management Science Review**, 22(2), 203-213. (In Thai)
- Lertsakornsiri, M. (2021). Guidelines for Teaching and Learning Management to Improve Learning Outcomes from a COVID-19 Situation. **Journal of Nursing and Education**, 14(4), 1-13. (In Thai)
- Lampang Rajabhat University. (2022). **Announcement of Lampang Rajabhat University**. Retrieved from <https://www.lpru.ac.th/covid-19/> [2022, 19 Aug.] (In Thai)
- Lampang Rajabhat University. (2022). **Academic Information System**. Retrieved from <https://www.lpru.ac.th/#> [2022, 19 Aug.] (In Thai)
- Ministry of Public Health. (2022). **Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)**. Retrieved from <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/index.php> [2022, 19 Aug.] (In Thai)
- Nonthamand et. al. (2021). A Survey of Online Learning Problems in General Education Course of University of Phayao Student **Education and Communication Technology Journal**, 16(20), 61-73. (In Thai)
- Pudtikunkaseam, P. and Preechar, C. (2021). Key Competencies for Online Teachers in Distance Education Provision. **Journal of Legal Entity Management and Local Innovation**, 7(8), 373-384. (In Thai)
- Sawangsri, B. and Gerdpanya, P. (2021). effectiveness of online learning and the academic achievement of undergraduate students. **RMUTSB Academic Journal**, 6(2), 273-290. (In Thai)
- Thonghattha, M. (2021). The Situation of Online Learning Management during the COVID 19 Pandemic of Foreign Languages Department Teachers at Pakphanang School in Nakhon Si Thammarat Province. **Lawasri Journal**, 5(1), 43-51. (In Thai)
- Watanakanjana et. al. (2021). Effectiveness of Online-Learning of Lecturer's Competence and Satisfaction : A Case Study of Faculty of Management Science, Nakhon Pathom Rajabhat University, **Social Science Journal of Prachachuen Research Network**, 3(2), 1-13. (In Thai)
-

Research Article

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง
ACADAMIC AFFAIRS ADMINISTRATION OF SCHOOL ADMINISTRATORS
IN CHONBURI 3 CONSORTIUM UNDER THE SECONDARY EDUCATION
SERVICE AREA OFFICE CHONBURI RAYONG

พงศกรณ พูลชัยวัฒน์* และ อัจฉราวรรณ จันทร์เพ็ญศรี
วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Pongsakorn Poonchaiwatthana* and Atcharawan Chanpensri
College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: kumpurem1@gmail.com

Received: 08-03-2023

Revised: 20-03-2023

Accepted: 15-05-2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับ และเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่าง คือครูในสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 274 คน ที่สุ่มมาจากประชากร รวมทั้งหมด 11 โรงเรียน จำนวน 955 คน ซึ่งได้จากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี และมอร์แกน ระดับความเชื่อมั่น .05 โดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบการเปรียบเทียบ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การวางแผน จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติงานด้านวิชาการ และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา คะแนนเฉลี่ยรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และ

การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และประสบการณ์การทำงาน ในด้าน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียน การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี กับ 11-15 ปีขึ้นไป แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่โดยรวมและรายด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ งานผู้บริหารสถานศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this study were to study 1) the level and 2) compare academic affairs administration of School administrators in Chonburi 3 consortium under the Secondary Education Service Area Office, Chonburi Rayong province, classified by gender, education level and work experience. The sample was teachers in school Chonburi 3 consortium under the Secondary Education Service Area Office, Chonburi Rayong, academic year 2022, 274 people that random from the population is the total of 11 schools and 955 teachers, which were obtained from the schedule of the sample group of Krejcie & Morgan, the .05 Stratified random sampling. The too used in the study was a questionnaire has a reliability of .94. Statistics used in data analysis included percentage, average, standard deviation and t-test.

The results were study found that academic administration level overall, it was at a high level. When considering each aspect, it was found that the average score of each aspect was at the highest level as planning, establishing regulations and guidelines for academic work and development of internal quality assurance systems and educational standards respectively. The average scores of each aspect were at a high level as selection of books, textbooks, development and use of educational technology. This research improves educational quality in schools. Development or implementation of opinions, development of local curriculum content and cooperation in academic development with other schools and organizations respectively. Administration comparison according to teachers' opinions classified by gender and education level, overall and each aspect was no difference. And work experience in research to improve the quality of education in schools, Selection of books, textbooks, development and use of technology for education. Work experience of 6-10 years and 11-15 years or more was statistical significantly different at the .05 level, but overall and other aspects were no difference.

Keywords: Academic affairs administration, School administrators

บทนำ

การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพนั้นจะต้องประกอบด้วยหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และระบบการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ กล่าวคือ หลักสูตรจะต้องมีลักษณะกว้าง ยืดหยุ่น และมีความเป็นสากลทัดเทียมมาตรฐานโลก มีเนื้อหาที่จำเป็นต่อการเรียนรู้โลกปัจจุบันและอนาคต เปิดโอกาสให้ชุมชนหรือสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดและพัฒนาหลักสูตรให้ยืดหยุ่นและหลากหลายกับสภาพความเป็นอยู่ที่เป็นจริงของชุมชนหรือสังคม กระบวนการเรียนการสอนจะต้องเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมุ่งเน้นการค้นคว้าสร้างความรู้ร่วมกับผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ ร่วมประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง กิจกรรมและสื่อการเรียน สอดคล้องและสัมพันธ์กัน ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน บทเรียนต้องท้าทายทางปัญญาคำถามต่าง ๆ ต้องพัฒนาทักษะการคิดอารมณ์และความรู้สึก ให้โอกาสในการแสดงออกอย่างอิสระ และครูใช้แหล่งเรียนที่เหมาะสมใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ (Ministry of Education, 2008)

งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญ เป็นงานหลักซึ่งจะทำให้การบริหารสถานศึกษาประสบความสำเร็จ ส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพ (Office of the Basic Education Commission, 2009) เป็นไปตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 อันเป็นแผนแม่บทในการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาคนไทยให้เป็นคนสมบูรณ์ ทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พร้อมทั้งมีจิตสำนึกที่ดีในระบอบการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เคารพในสิทธิ ของตนเองและส่วนรวม (Ministry of Education, 1999) ดังนั้น สถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานจัดการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเด็ก และเยาวชนให้มีความเจริญงอกงาม มีทักษะที่เหมาะสม เตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม (Ministry of Education, 2010) งานวิชาการจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาควรพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ งานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมหรือสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนเกิดผลสัมฤทธิ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และทักษะต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของสถานศึกษา (Wongnakphet, 2010)

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้น ส่งเสริมให้การบริหารงานในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาประสบความสำเร็จ ซึ่งบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญพอสรุปได้ดังนี้ 1) เป็นผู้นำในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) เป็นผู้นำในการบริหาร ยึดแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 3) เป็นผู้นำด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ 4) เป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาการ 5) เป็นผู้ประสานความร่วมมือกับชุมชน 6) เป็นผู้นำในการบริหารงานแบบประชาธิปไตย โดยร่วมกันทำงานเป็นทีม และส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน 7) เป็นผู้นำในการจัดการศึกษา เป็นเอกลักษณ์ขององค์กรในการสร้างสรรค์ 8) เป็นผู้นำในการบริหารคุณภาพ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ลงมือทำ และรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ 9) เป็นผู้สร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 10) เป็นผู้นำในการจัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาร่วมกัน ที่กล่าวมา ผู้บริหารสถานศึกษาที่ยึดหลักการ 10 ประการ ดังกล่าว ย่อมจะประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของคนทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารสถานศึกษาที่ดีจึงต้องสำรวจตนเองถึงข้อบกพร่องและหาแนวทางในการพัฒนาตนเองเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ

เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบการบริหารจัดการใหม่และการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งในการดำเนินงานผู้บริหารสถานศึกษาต้องยึดการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน SBM: School based Management ประกอบด้วยเกณฑ์ต่อไปนี้ 1. การเป็นผู้นำทางวิชาการ 2. การบริหารแบบมีส่วนร่วม 3. การเป็นผู้อำนวยความสะดวก 4. การประสานความสัมพันธ์ 5. การส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากร 6. การสร้างแรงจูงใจ 7. การประเมินภายในและการประเมินภายนอก 8. การส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา 9. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ 10. การส่งเสริมเทคโนโลยี (Thongcharoen, 2012)

ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องมีความรู้ความเข้าใจให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดแนวทางปฏิบัติ การประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง งานวิชาการของโรงเรียนประกอบด้วยงานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก ซึ่งโรงเรียนจะต้องสร้างหลักสูตรของตนเองเรียกว่าหลักสูตรสถานศึกษาทั้งนั้นครูจะต้องทำหน้าที่ในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการนำหลักสูตรไปใช้การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแนวทางการปฏิรูปการศึกษานั้น ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ได้กล่าวถึง แนวทางความสำเร็จของการปฏิรูปการเรียนรู้ต้องเริ่มที่ชั้นเรียนเป็นหลักสำคัญ โดยผู้บริหารอาจนำความคิดของตนเอง ครู ผู้ปกครอง หรือข้อมูลทางวิชาการ แล้วหากกลุ่มครูช่วยคิดและดำเนินการ พร้อมทำความเข้าใจในเรื่องการเรียนรู้ใหม่ แล้วสร้างความเข้าใจให้ตรงกันหลังจากนั้นจึงวางแผนการดำเนินงานจัดทำคู่มือที่ปฏิบัติได้แล้วเข้าใจตรงกัน (Sinlarat, 2015)

แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2565 – 2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง มีนโยบายและกลยุทธ์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงและความปลอดภัย สร้างโอกาส ความเสมอภาค และการเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ 21 The Secondary Educational Service Area Office Chonburi Rayong (2022) จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-net) ระดับเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2559 – 2563 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า อยู่ในระดับเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 คะแนนเฉลี่ยรวม 39.18 ปีการศึกษา 2560 คะแนนเฉลี่ยรวม 37.45 ปีการศึกษา 2561 คะแนนเฉลี่ยรวม 40.82 ปีการศึกษา 2562 คะแนนเฉลี่ยรวม 39.65 ปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยรวม 41.44 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559 คะแนนเฉลี่ยรวม 37.23 ปีการศึกษา 2560 คะแนนเฉลี่ยรวม 36.15 ปีการศึกษา 2561 คะแนนเฉลี่ยรวม 38.39 ปีการศึกษา 2562 คะแนนเฉลี่ยรวม 35.65 ปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยรวม 37.03 จะสังเกตได้ว่า ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-net) ย้อนหลัง ช่วง 5 ปี คะแนนเฉลี่ยรวมนั้นต่ำกว่าร้อยละ 50 (National Institute of Educational Testing Service (Public Organization), 2022)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสทวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตชลบุรี ระยอง งานวิชาการสามารถพัฒนาคุณภาพ เพื่อจะได้นำข้อมูลมากำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพ งานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสทวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตชลบุรี ระยองให้มีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยองตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการบริหารสถานศึกษา
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปกำหนดนโยบายในการบริหารสถานศึกษาและพัฒนาศักยภาพครูให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยต่อไปนี้

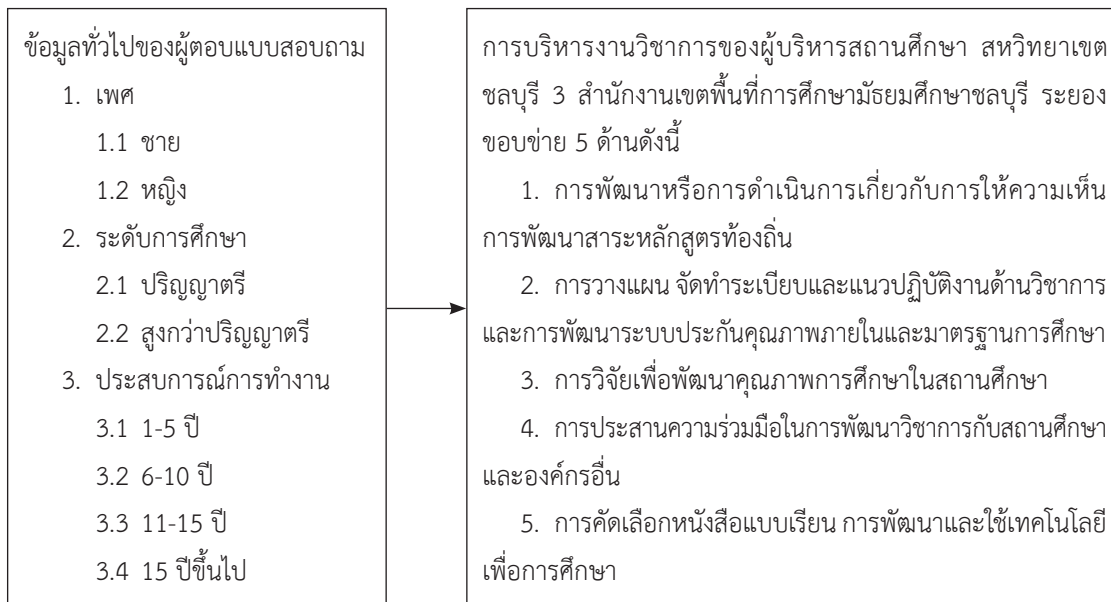
ขอบเขตด้านประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ครูในสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2564 รวมทั้งสิ้น 11 โรงเรียน จำนวน 955 คน ด้านกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 274 คน ซึ่งได้จากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ระดับความเชื่อมั่น .05 และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปร 1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1.1 เพศ แบ่งออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง 1.2 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี 1.3 ประสบการณ์ในการทำงาน แบ่งออกเป็น 1-5 ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี และ 15 ปีขึ้นไปและ 2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

ขอบเขตพื้นที่ การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คือ อำเภอศรีราชา, บางละมุง, สัตหีบ, เกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี
ขอบเขตระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2565 ถึงเดือนธันวาคม 2565

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิด ประมวล สรุปตัวแปรเกี่ยวกับงานบริหารงานวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาด้าน การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 11 โรงเรียน จำนวน 955 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 274 คน ซึ่งได้จากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ระดับความเชื่อมั่น 95% และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรีเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำนวน 1 ฉบับ มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นลักษณะ ตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์รับราชการ

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยข้อคำถามความคิดเห็น จำนวน 5 ข้อ ด้านการบริหารงานวิชาการ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
มีระดับการปฏิบัติมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
มีระดับการปฏิบัติปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
มีระดับมีการปฏิบัติน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ จากเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการบริหารงานวิชาการสถานศึกษา

2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ลักษณะเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่าตามแนวคิดของ ลิเคิร์ท แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำผลการพิจารณาไปทำการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกันที่จัดการศึกษาลักษณะเดียวกันกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ชลบุรี-ระยอง จำนวน 30 ชุด แล้วหาค่าความเชื่อมั่น (Relability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบาค (Cronbach) ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

5. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้อง นำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

2. วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็น รายข้อ รายด้าน และภาพรวม โดยกำหนดเกณฑ์การแปลคะแนนเฉลี่ยของ ลิเคิร์ท (Likert) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกันต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่ประสบการณ์การทำงานต่างกันต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรีเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง วิเคราะห์โดยใช้ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's method)

ผลการศึกษา

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.5 และเป็นเพศชายร้อยละ 28.5 กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 75.2 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 24.8 กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์รับราชการตั้งแต่ 1-5 ปี ร้อยละ 23.4 ประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 6-10 ปี ร้อยละ 35.0 ประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 11-15 ปี ร้อยละ 26.3 ประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 15.3

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง พบว่าความคิดเห็นของข้าราชการครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้าน พบว่า มี 1 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และอีก 4 ด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ 2) การวางแผนจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติทางด้านวิชาการและการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 5) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 4) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับของระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยรวม

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการบริหารงานวิชาการ (n = 274)			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็น การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น	3.82	.426	มาก	4
2. การวางแผน จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติงานด้านวิชาการ และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา	4.50	.365	มากที่สุด	1
3. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	4.17	.391	มาก	3
4. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษาและองค์กรอื่น	3.75	.426	มาก	5
5. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา	4.38	.381	มาก	2
รวม	4.12	.232	มาก	

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรีเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) และ One-way ANOVA

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนจำแนกตามเพศต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา เพศชาย หญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนจำแนกตามระดับการศึกษาต่างกันต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง พบว่าโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนจำแนกประสบการณ์การทำงานต่างกันต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่รายด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's method) เมื่อทดสอบรายคู่ในด้านที่ 3 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาพบว่า ครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์การทำงานต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี กับ 11-15 ปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่าง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์การทำงานต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง รายด้าน 3 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's method)

ประสบการณ์การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน	Mean Difference	Sig.
1-5 ปี	6-10 ปี	-.13	.18
	11-15 ปี	.04	.93
	15 ปีขึ้นไป	-.01	.99
6-10 ปี	1-5 ปี	.13	.18
	11-15 ปี	.18	.03*
	15 ปีขึ้นไป	.12	.36
11-15 ปี	1-5 ปี	-.04	.93
	6-10 ปี	-.18	.03*
	15 ปีขึ้นไป	-.52	.92
15 ปีขึ้นไป	1-5 ปี	.01	.99
	6-10 ปี	-.12	.36
	11-15 ปี	.05	.92

เมื่อทดสอบรายคู่ ในด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี กับ 11-15 ปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่าง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์การทำงานต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง รายด้าน 5 การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's method)

ประสบการณ์การทำงาน	ประสบการณ์การทำงาน	Mean Difference	Sig.
1-5 ปี	6-10 ปี	-.09	.47
	11-15 ปี	.07	.71
	15 ปีขึ้นไป	-.02	.99
6-10 ปี	1-5 ปี	.09	.47
	11-15 ปี	.17	.03*
	15 ปีขึ้นไป	.07	.79
11-15 ปี	1-5 ปี	-.07	.71
	6-10 ปี	-.17	.03*
	15 ปีขึ้นไป	-.10	.59
15 ปีขึ้นไป	1-5 ปี	.02	.99
	6-10 ปี	-.07	.79
	11-15 ปี	.10	.59

อภิปรายผล

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ตามความคิดเห็นของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 2) การวางแผน จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติงานด้านวิชาการ และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 5) การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 4) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ตามลำดับ ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ทุกด้านอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผลการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ตลอด มีการนโยบายนโยบายลงสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง รวมทั้งโรงเรียนในสหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยองผู้บริหารและครูนโยบายนโยบายสู่การดำเนินการอย่างจริงจัง จึงถึงทำให้ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ

Fuengsila (2015) ที่ได้ศึกษา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดโพรงมะเดื่อ (ศรีวิทยากร) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 11 ด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัธยเทศจากมากไปน้อย คือ การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น การนิเทศการศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การแนะแนว การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้านเรียงลำดับค่ามัธยเทศจากมากไปน้อย คือ การวางแผนงานด้านวิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และสอดคล้องกับ Chaiprom (2022) ศึกษา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 8 ด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัธยเทศจากมากไปหาน้อย คือ การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และระดับมากจำนวน 9 ด้าน จากมากไปหาน้อยคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการแนะแนว ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ

2. ศึกษาการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

2.1 จำแนกตามเพศ และ ระดับการศึกษา ผลการศึกษาแบ่งเป็น จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่จำแนกตามเพศ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าค่าครูทั้งเพศชาย เพศหญิง เห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาแตกต่างกัน หรืออาจยังไม่เข้าใจถึงประโยชน์ในการวิจัยในสถานศึกษา จึงไม่เห็นถึงความสำคัญของการวิจัย สอดคล้องกับ Tubpayoong & Panarson (2019) ศึกษา การศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียน กลุ่มอำเภอบ้านนา 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผลการเปรียบเทียบครูที่มีเพศแตกต่างกันในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มอำเภอบ้านนา 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี กับ 11-15 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี มีความต่อเนื่องและเข้มข้นในการวิจัยมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี เพราะ 1) เพื่อเป็นผลงานขอมีขอเลื่อนวิทยฐานะของครู และ 2) พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู เนื่องจากความชำนาญของครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี น้อยกว่า 11-15 ปี แต่โดยรวมและรายด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากการบริหารวิชาการเป็นลักษณะที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาการ ได้แก่ หลักการพัฒนาหลักสูตร หลักการเรียนรู้หลักการสอน หลักการวัดผลประเมินผล หลักการนิเทศการศึกษาและการวิจัยเป็นต้น หลักการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญ ก่อให้เกิดลักษณะความเป็นวิชาการที่ต้องอาศัยองค์ความรู้เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์ ดังนั้นการบริหารงานวิชาการจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการต่าง ๆ เพราะด้านการบริหารการศึกษามีหลักและกระบวนการในการดำเนินการ จึงทำให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Sinsiri & Suwansumrit (2021) ศึกษา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ สูงกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนที่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 1-5 ปี มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนในการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากกว่าคนที่มีประสบการณ์ในช่วงอื่น ๆ ที่สูงขึ้น จึงทำให้คนที่มีประสบการณ์ในช่วงนี้มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ สูงกว่าคนที่ไม่มีประสบการณ์ในช่วงอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตชลบุรี 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการ ทุกภาคส่วนควรที่จะร่วมมือกันวางแผนปรับปรุง แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อลดระดับของการเกิดปัญหาและร่วมมือกันพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของงานด้านวิชาการให้ดียิ่งขึ้นไป

2. องค์กรอื่น เครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการกิจกรรม การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมบรรยากาศภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารเกี่ยวกับในสถาบันสังกัดอื่น ๆ
2. ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารแต่ละขนาดโรงเรียน

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มบริหารงานอื่น ๆ ของผู้บริหารสถานศึกษา เช่น กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน กลุ่มบริหารงานทั่วไป หรือกลุ่มบริหารบุคคล การเงินและสินทรัพย์

REFERENCES

- Chaiprom N. (2022). **Academic affairs administration of Matthayom wat benchamabophit school**. (Master's thesis). Silpakorn University, Bangkok.
- Fuengsila K. (2015). **Academic administration of Watprongmadua School**. (Master's thesis). Silpakorn University, Bangkok.
- Ministry of Education. (1999). **National Education Act 1999 and its amendment (2nd edition) 2002**. Bangkok: Freight Forwarding Organization.
- Ministry of Education. (2010). **Guidelines for teachers in preparing teaching plans to develop the potential of Thai children**. Bangkok: Chuan Kan Phim.
- National Institute of Educational Testing Service (Public Organization). (2022). **Historical O-NET statistics**. Retrieved from <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/3865>. [2022, 15 Mar.]
- Office of the Basic Education Commission. (2009). **Handbook for the practice of civil servants**. Bangkok: Author.
- Sinlarat, P. (2015). **Reforming Learning : Reforming education from the bottom up**. Bangkok: The Teachers Council of Thailand.
- Sinsiri, W & Suwansumrit, C (2021). **The Academic Administration of School under The Secondary Educational Service Area Office Nonthaburi**. (Master's thesis). Rajapruk University, Nonthaburi.
- The Secondary Educational Service Area Office Chonburi Rayong. (2022). **Basic Education Development Plan 2022-2024**. Retrieved from <http://www.spm18.go.th/2017/download.html> [2022, 15 Apr.]
- Thongcharoen, T. (2012). **The role of school administrators**. Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/484673> [2022, 15 Apr.]
- Tubpayoong, K & Panarson, P. (2019) **The Study of Academic Administration's Administrator Toward Teacher's Opinion of Banna 3 School Group Under the Nakhonnayok Primary Educational Service Area Office**. (Master's thesis). BangkokThonburi University, Bangkok.
- Wongnakphet, S. (2010). **Academic Administration and the Effectiveness of Basic Educational Institutions Under Primary Educational Service Area Office Suphan Buri**. (Master's thesis). Silpakorn University, Bangkok.
-

Research Article

การพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ท่ารำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ
โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์)

DEVELOPING PRACTICAL SKILLS ABOUT THE INVENTION
OF DANCE MOVES FROM PATTERNED MOVEMENTS USING A COOPERATIVE
LEARNING MANAGEMENT PROCESS DANCE COURSE
OF 2ND GRADE STUDENTS, KANNAYAO SCHOOL
(DHARIN CHAROEN SONGKHROO)

จिरายุธ นันจินดา* และ กนิษฐา สังขรัตน์
สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Jirayut Nunjinda* and Kanittha Sangkharat
Program in Thai Classical Dance, College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: joonjirayut@gmail.com

Received: 14-03-2023

Revised: 12-04-2023

Accepted: 02-06-2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ท่ารำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์มากขึ้น 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ ท่ารำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ รายวิชานาฏศิลป์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบวัดทักษะการปฏิบัติ และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) จำนวน 19 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จาก แบบวัดทักษะการปฏิบัติ และแบบประเมินความพึงพอใจ มาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ท่ารำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีประสิทธิภาพ มีค่าเท่ากับ 81.32/85.04 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของการเรียนรู้ทักษะ ปฏิบัตินาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50

คำสำคัญ: ทักษะการปฏิบัติ การประดิษฐ์ท่ารำ การเรียนรู้แบบร่วมมือ

ABSTRACT

This research aims to: 1) develop practical skills; crafting dance moves from a form of movement using a cooperative learning management process. Dance courses of Grade 2 students are more effective in achievement, and 2) to study student satisfaction that affects the development of practical skills. Invention Story Rhythmic dance moves. This qualitative research has research tools such as learning management plans with cooperative learning processes, practical skills assessments, and satisfaction assessments. The sample consisted of 19 students in Grade 2/3 of Khannayao School (Tarin Charoensongkroh) using a specific selection method and then using data gathered from the practical skills assessment and satisfaction assessment to analyze using descriptive statistics consisting of mean, standard deviation, and comparison by t-test.

The results of the research showed that: 1) the development of practical skills; Crafting dance moves from a form of movement using a cooperative learning management process. Dance subjects of Grade 2 students with an efficiency of 81.32/85.04 meet the set criteria of 80/80. 2) Student satisfaction affecting the development of practical skills is at a high level, with an average score of 4.46 and a standard deviation of 0.50.

Keyword: Practical Skills, Invention of dance, Cooperative learning

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) มุ่งพัฒนา ผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ เพื่อการประกอบอาชีพและการศึกษา ต่อตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็ม ตามศักยภาพ นอกจากนั้นยังได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทย ให้มีคุณภาพ คนในสังคมไทยมีคุณธรรมและมีความรอบรู้เท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทัน การเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่ สังคมที่มีฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง มุ่งเตรียมเด็กและเยาวชน

ให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน ซึ่งจะเป็นความสอดคล้องกับนโยบายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วย 3 สาระคือ สาระทัศนศิลป์ สาระดนตรี สาระนาฏศิลป์ที่โรงเรียนจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนมีสุขภาพจิตใจที่ดีงาม มีสุนทรียภาพ มีรสนิยมรักความสวยงาม รักความเป็นระเบียบ มีการรับรู้อย่างพินิจ วิเคราะห์และเห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปะ สำหรับสาระที่ 3 สาระนาฏศิลป์ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ศ. 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิจารณ์คุณค่าทางนาฏศิลป์ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ. 3.2 เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าความงามของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (Ministry of Education, 2017)

การสอนวิชานาฏศิลป์จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีจินตนาการที่ดีขึ้น เพื่อชื่นชมความงามมีสุนทรียภาพและความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์ กิจกรรมทางนาฏศิลป์ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าววิชานาฏศิลป์จึงถูกกำหนดไว้ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จากการเรียนการสอนกลุ่มสาระศิลปะ ซึ่งปีการศึกษา 2564 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) พบการจัดการเรียนการสอนทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานาฏศิลป์ไม่สูงเท่าที่ควร ซึ่งนักเรียนยังขาดทักษะการปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิชานาฏศิลป์ตามหลักสูตร พบว่าแต่ละห้องเรียน 1 สัปดาห์ จะเรียนวิชานาฏศิลป์แค่ 50 นาที ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกท้อถอย ไม่สนใจเรียน เบื่อหน่าย เห็นว่าเป็นเรื่องยาก เพราะไม่สามารถปฏิบัติท่ารำได้ด้วยระยะเวลาในการเรียนทำให้ขาดความต่อเนื่อง ถ้าในสัปดาห์นั้นมีกิจกรรมในโรงเรียน ผู้เรียนก็จะขาดความต่อเนื่องในการเรียน พอถึงเวลาเรียนในชั่วโมงสัปดาห์ถัดไปส่งผลทำให้ผู้เรียนลืมบทเรียน ลืมการปฏิบัติท่ารำที่ต้องกลับไปต้องกลับมาเริ่มบททวนท่ารำใหม่ ซึ่งเป็นการทำให้เสียเวลาในชั่วโมงที่จะต้องจัดกิจกรรมการสอนตามแผนที่วางไว้ สอดคล้องกับ Singseana (2022) จากการที่พบปัญหาในชั้นเรียนคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ต่ำกว่าสาระวิชาอื่นหลายวิชา ทั้งที่นาฏศิลป์เป็นวิชาที่เน้นการปฏิบัติน่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าสาระวิชาอื่น ๆ ประการที่สอง พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการเรียนนาฏศิลป์ เนื่องจากการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูยังขาดความน่าสนใจ และจากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ต่างคนต่างอยู่ไม่ฟังพาท้ายกันมีความคิดเห็นเฉพาะตนเองเป็นหลัก ซึ่งหากได้รับการพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นจัดกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติร่วมกันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมีความเอื้ออาทรต่อกัน สอดคล้องกับ Slavin, Robert (1995) และ AbuSeileek (2007) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่าเป็นการเรียนที่เหมาะสมกับสมาชิกกลุ่มเล็ก ๆ แล้วร่วมกันแก้ปัญหาหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ สมาชิกในกลุ่มทุกคนเป็นส่วนสำคัญของกลุ่มที่จะต้องมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มล้วนเป็นของทุกคนในกลุ่ม สำหรับในประเทศไทยพบว่ามีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้เช่นกัน อาทิเช่น Jaitiang (2007) Moonkham & Moonkham (2009) และ Puwiphadawat (2011) โดยท่านได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มการทำงาน

เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการร่วมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างอย่างชัดเจน จากการที่สมาชิกแต่ละคนในทีมมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนรู้ และสมาชิกทุกคนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวจึงเป็นเหตุผลของผู้วิจัยในการที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่ำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในสาระนาฏศิลป์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่ำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์มากขึ้น
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่ำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ รายวิชานาฏศิลป์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนคันทนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เกิดการพัฒนาด้านทักษะการปฏิบัติมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์มากขึ้น
2. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และสนุกสนานกับการเรียนภาคปฏิบัติไม่รู้เบื่อหน่ายทำให้เกิดความสนใจในวิชานาฏศิลป์ และเกิดการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อน
3. นักเรียนมีความภูมิใจในศิลปะด้านนาฏศิลป์ของตนเอง
4. ครูมีวิธีการเทคนิคการสอนที่มีคุณภาพมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนโดยตรง ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคันทนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) สำนักงานเขตคันทนายาว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 114 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 19 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เนื้อหารายวิชานาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) โรงเรียนคันทนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) สำนักงานเขตคันทนายาว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง) โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ จำนวน 1 หน่วย เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยแบ่งได้เป็น 1 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ

ตัวแปรที่ศึกษาในการใช้ศึกษาค้นคว้า

1) ตัวแปรต้น ได้แก่

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1) ทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำรำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ

2.2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

เริ่มตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายน พุทธศักราช 2565 ถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2566 ใช้เวลา 3 สัปดาห์

3 ชั่วโมง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) รวบรวมเนื้อหาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) จัดทำแผนการเรียนรู้วิชาศิลปะ สารานาฏศิลป์ ประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ

3) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่

(1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ

(2) แบบวัดทักษะการปฏิบัติ

(3) แบบประเมินความพึงพอใจ พร้อมทั้งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง จากนั้นดำเนินการแก้ไขเครื่องมือ จากนั้นดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4) จัดกิจกรรมการเรียน เรื่องการประดิษฐ์ทำรำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

5) นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์ ตรวจสอบ แปลผล และสรุปผลการประเมิน

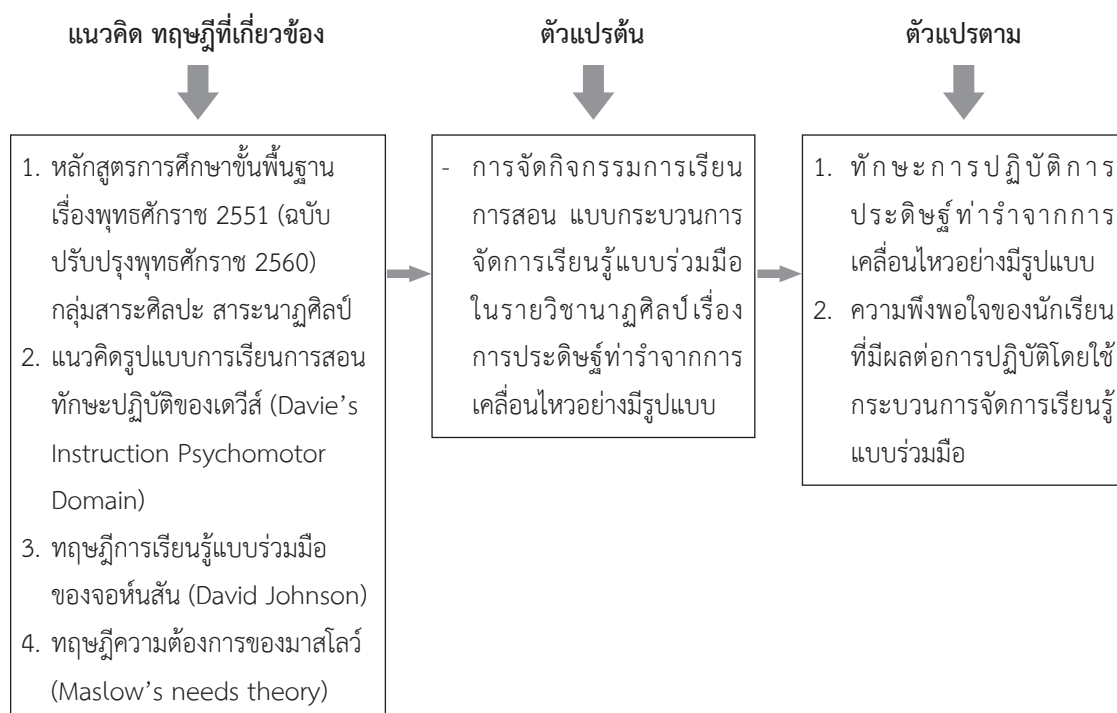
สมมุติฐานการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) มีประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์มากขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ การประดิษฐ์ทำร่ำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนคันทนายาว (ธารินเจริญสูงเคราะห์) จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่ำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ อยู่ในระดับดีมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคันทนายาว (ธารินเจริญสูงเคราะห์) ซอยเสรีไทย 50 แขวงคันทนายาว เขตคันทนายาว กรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 114 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนคันทนายาว (ธารินเจริญสูงเคราะห์) ซอยเสรีไทย 50 แขวงคันทนายาว เขตคันทนายาว กรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2565 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 19 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 เพียงห้องเดียว

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่าจาก การเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ

2. แบบวัดทักษะการปฏิบัติ

3. แบบประเมินความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่าจาก การเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบโดยมีอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (2) ชี้นสอน (3) ชี้นทำงานกลุ่ม (4) ชี้นตรวจสอบผลงานหรือทดสอบ และ (5) ชี้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davie's Instruction Psychomotor Domain) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสัน (David Johnson) และทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's needs theory)

1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ เนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอนเกี่ยวกับการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ ซึ่งรูปแบบการสอนแบบร่วมมือที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติโดยใช้กระบวนการกลุ่มช่วยในการฝึกทักษะของผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ผู้เรียนได้รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มสะสมคะแนนให้ได้มากที่สุดเพื่อผลคะแนนรวมของกลุ่มที่สูงสุด เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจร่วมกัน เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักการทำงานเป็นทีม เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและศักยภาพ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ ด้วยวิธีสอน การใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ ด้วยวิธีสอนการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ของแผนการจัดการเรียนรู้และวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

1.5 นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์คะแนน

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4

2. การสร้างแบบวัดทักษะการปฏิบัติ เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3 ซึ่งเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 10 ข้อ และกำหนดเกณฑ์การให้ คะแนนเป็นแบบ (Scoring Rubric) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 นำแบบวัดทักษะการปฏิบัติการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ เกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เลือกข้อคำถามให้อยู่ในเกณฑ์ ความเที่ยงตรงที่ใช้ได้ และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.2 รวบรวมผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์หาความเที่ยงตรง โดยใช้ค่าดัชนีความเหมาะสมระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด กำหนดคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2.3 นำผลการพิจารณาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน มาบันทึกหาค่าคะแนนความคิดเห็นทั้งหมดเป็นรายชื่อ

2.4 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบประเมินกับจุดประสงค์ หรือทักษะการปฏิบัติที่ต้องการวัด เมื่อจำนวนผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด จึงพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ต่อไป

3. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

3.1 สร้างแบบสอบถาม ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา ภาษาความครอบคลุม เนื้อหาตามทฤษฎี และแนวคิดที่กำหนด เพื่อนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาดัชนีความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด ด้วยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ นำไปหาดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัดเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจ มีลักษณะเป็นการสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของค่าที่ได้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยใช้ ค่าเฉลี่ยในรายช่วงและรายข้อดังนี้

4.51 ถึง 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 ถึง 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.51 ถึง 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 ถึง 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 ถึง 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาตอบแบบสอบถามจำนวน 19 คน

3.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha) ตามวิธีของครอนบาร์ค (Cronbach)

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีคุณภาพแล้ว นำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่วางแผนไว้

ขั้นตอนการทำวิจัย

1. ผู้วิจัยได้วางแผน หาข้อมูลเรื่องที่ตนเองสนใจ กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต แล้วนำเสนอหัวข้อวิจัยให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา และขอคำปรึกษา คำแนะนำในหัวข้อวิจัย พร้อมแลกเปลี่ยนแนวคิด
2. ศึกษาหาข้อมูลจากเอกสาร ตำรางานวิจัย วารสาร และ หนังสือ
3. เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย และติดต่อประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ชี้แจงวัตถุประสงค์และอธิบายขั้นตอนวิธีการเรียนด้วยการเรียนการสอนการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้อง
5. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสาร ตำรางานวิจัย และผลที่ได้จากการใช้เครื่องมือมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และนำมาวิเคราะห์ เรียบเรียงข้อมูล เพื่อจัดทำรูปเล่มงานวิจัย
6. นำส่งอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไข
7. ปรับแก้รูปเล่มงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และเผยแพร่งานวิจัยเป็นบทความ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองที่ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) สำนักงานคันนายาว สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำการทดลอง โดยการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้กับกลุ่มตัวอย่างในระยะเวลาจำนวน 2 แผน
2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในสัปดาห์ที่ 1 เป็นเวลา 50 นาที และประเมินผลแบบประเมินทักษะปฏิบัติ
3. ทำการทดสอบหลังการทดลอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ในสัปดาห์ที่ 2 เป็นเวลา 50 นาที โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และประเมินผลแบบประเมินทักษะปฏิบัติ
4. ทำการวัดทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่อง การประดิษฐ์ท่ารำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ นำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน
5. เก็บข้อมูลจากคะแนนเก็บ จากการประมาณค่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง
6. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และการประเมินผลแบบโดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล
7. ตรวจสอบความถูกต้องแล้วรวบรวมข้อมูล สรุปผลและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง การประดิษฐ์ท่ารำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบประกอบเพลงนกน้อย วิชานาฏศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้นสำหรับ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลัง การทดลอง โดยใช้สถิติการหาค่า t-test (Independent sample) ตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน

4. ผลวิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม โดยหาค่าเฉลี่ย อัตราส่วนและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน โดยถือเกณฑ์ประเมิน

ผลการศึกษา

1. พัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ มากขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามเป้าหมาย จำนวน 19 คน ระหว่างวันที่ 21 พฤศจิกายน 2565 ถึงวันที่ 9 ธันวาคม 2565

ตารางที่ 1 ตารางการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของคะแนน
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1)	140	113.84	1.91	81.32
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2)	60	51.05	1.60	85.04
ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหว อย่างมีรูปแบบประกอบเพลงนกน้อย				

จากตารางที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) คิดเป็นร้อยละ 81.32 และประสิทธิภาพ ด้านผลลัพธ์ (E2) คิดเป็นร้อยละ 85.04 ดังนั้น การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ ทำร่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบประกอบเพลงนกน้อย จึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.32/85.04 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 ตารางการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะปฏิบัติ

การปฏิบัติทำประกอบเพลงนกน้อย	กลุ่มตัวอย่าง (n = 19)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปฏิบัติทำรำความถูกต้อง	4.09	0.41	ดี
ปฏิบัติตามจังหวะเพลง	3.55	0.52	ดี
ปฏิบัติทำได้อย่างอ่อนช้อยสวยงามและคล่องแคล่ว	3.17	0.54	ดี
ปฏิบัติทำตั้งวงกลาง	4.62	0.49	ดีมาก
ปฏิบัติทำรำ	4.65	0.00	ดีมาก
ปฏิบัติทำจีบ	4.21	0.76	ดี
ปฏิบัติทำท่าย	4.45	0.51	ดี
ปฏิบัติทำซี้	4.55	0.00	ดีมาก
ความพร้อมเพียงในกลุ่ม	3.69	0.47	ดี
อารมณ์ของผู้แสดง	3.72	0.46	ดี
รวม	4.07	0.41	ดี

จากตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบประกอบเพลงนกน้อย โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับดี $\bar{X} = 4.07$

ตารางที่ 3 ตารางการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	n	df	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
นักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ 2	19	18.00	60	45.02	2.79	51.02	2.57	16.25

* < (มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 = 0.00) $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบประกอบเพลงนกน้อย โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนเท่ากับ 45.02 และหลังเรียนเท่ากับ 51.02 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ ทำรำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ รายวิชานาฏศิลป์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตารางที่ 4 ตารางผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบความพึงพอใจของนักเรียน
ต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหว
อย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแปลผล
1.	ครูชี้แจงขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือได้อย่างชัดเจน	4.38	0.49	มาก
2.	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนแบบความสามารถอย่างเหมาะสม	4.42	0.50	มาก
3.	ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแล นักเรียนในขณะที่เรียนอย่างทั่วถึง	4.49	0.51	มาก
4.	ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน	4.44	0.50	มาก
5.	เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.27	0.45	มาก
6.	เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	4.49	0.51	มาก
7.	สื่อมีความทันสมัย และดึงดูดความสนใจ	4.49	0.51	มาก
8.	กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.53	0.50	มากที่สุด
9.	นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างสมาชิก เช่น การเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การยอมรับผู้อื่น	4.40	0.50	มาก
10.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	4.58	0.50	มากที่สุด
11.	นักเรียนใช้ความสามารถตามศักยภาพของตนเอง	4.49	0.51	มาก
12.	มีลำดับขั้นตอนเข้าใจง่ายและกระตุ้นการเรียนรู้	4.49	0.51	มาก
13.	เกิดความสามัคคีในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน	4.51	0.50	มากที่สุด
14.	มีการวัดและประเมินผลการเรียนทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม	4.53	0.50	มากที่สุด
15.	ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่มทันที	4.51	0.51	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย		4.46	0.50	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจในการเรียนรู้ทักษะการปฏิบัติ
เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 4 ข้อ และอีก 11 ข้อ
นักเรียนมีระดับความพึงพอใจมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 1 ข้อ นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน ได้แก่
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมาคือ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และมีการวัดและประเมินผล
การเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์มากขึ้น ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์มากขึ้น โดยมีประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 81.32/85.04 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ รายวิชานาฏศิลป์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนของการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ การประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ รายวิชานาฏศิลป์ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ รายวิชานาฏศิลป์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์มากขึ้น โดยมีประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 81.32/85.04 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 81.32 ของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยของ คะแนนหลังเรียนเท่ากับ ร้อยละ 85.04 ของคะแนนเต็ม แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพการพัฒนา ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบประกอบเพลงนกน้อย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแผนการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร หลักการทฤษฎี การพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวิส การพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน การสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ และได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการเขียนแผนที่ดี นอกจากนี้ยังได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจัดทำแผน และสื่อประกอบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพประกอบกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่องการประดิษฐ์ทำร่าจากการเคลื่อนไหวย่างมีรูปแบบ ประกอบเพลงนกน้อย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะ ทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อให้สอดคล้องกับสาระนาฏศิลป์ ได้แก่ด้าน ทักษะหรือ การปฏิบัติที่ ถูกต้อง ด้านความรู้ ความจำ ด้านเทคนิค วิธีการกระทำอย่างถูกต้อง ด้านเชื่อมโยงทักษะปฏิบัติทำร่า ด้านประยุกต์ใช้และการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ Jarusan (2008) ได้ศึกษาวิจัยและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ โดยใช้แนวทางของคาร์ล ออร์ฟของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตพัฒนา เขตคลองสามวา ผลของการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์โดยใช้แนวทางของคาร์ล ออร์ฟ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.93/90.62

ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีการจัดการเรียนรู้ทางศิลป ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ของการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางศิลป การประดิษฐ์ทำร่ำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ รายวิชานาฏศิลป์โดยใช้ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นกว่าเดิม สอดคล้องกับ Sukma (2016) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์ไทยเบื้องต้นของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกัน ด้วยเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีจุดมุ่งหมายและรูปแบบให้นักเรียนมีการจัดกลุ่มทำงานร่วมกัน โดยการจัดกลุ่มของนักเรียนนั้น จะจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน เรียนอยู่กลุ่มเดียวกันเพื่อช่วยเหลือกันในการเรียน นักเรียนจะมีการช่วยกันคิด ช่วยกันอธิบาย ร่วมกันทำกิจกรรม ร่วมกันแก้ไขปัญหา ฟังพาดูด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ เกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นอย่างดี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทั้งกิจกรรมที่จัดส่งเสริมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Khamanee (2010) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียน สร้างความสัมพันธ์ ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เพราะทุกคนร่วมมือกันในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมมีความเท่าเทียมกัน นักเรียน จะช่วยเหลือกันในการเรียน สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสแสดงความคิดเห็น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่หลากหลาย รับรู้ปัญหา และทางเลือกในการแก้ สิ่งเหล่านี้มีส่วนส่งเสริมการพัฒนากระบวนการคิด การเรียนรู้ที่มีความคงทนมากขึ้น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ นักเรียนจะต้องเรียนรู้ทั้งความรู้และทักษะ การปฏิบัติ มีความพร้อมทั้งสมอง กายและใจ ซึ่งนักเรียนจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความกล้าแสดงออก และมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกัน ทำให้เกิดความสัมพันธ์และความรู้สึกที่ดีต่อกันจนทำให้งาน ประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมาย

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่ำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ รายวิชานาฏศิลป์โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการที่ดีโดยมีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย โดยผสมผสานกับการจัดรูปแบบการสอนที่สัมพันธ์ สร้างความสนใจให้นักเรียนต้องการเรียนรู้กิจกรรมกระตุ้นความสนใจ ของผู้เรียน ส่งเสริมความสามารถด้านทักษะปฏิบัติทางด้านนาฏศิลป์ที่พัฒนาขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ และมีความสุขในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Nasomtong (2016) ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่ำประกอบเพลงไทยสากล สำหรับนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ ที่มีการบูรณาการที่ดี โดยมีการบูรณาการต่าง ๆ อย่างหลากหลาย โดยผสมผสานกับการจัดรูปแบบการสอนที่สัมพันธ์ สร้างความสนใจให้นักเรียนต้องการเรียนรู้กิจกรรมกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมความสามารถด้านทักษะปฏิบัติ ทางด้านนาฏศิลป์ที่พัฒนาขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและมีความสุข ในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ท่ารำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ประกอบเพลงนกน้อย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การเรียนการสอนโดยการประดิษฐ์ท่ารำจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ประกอบเพลงนกน้อย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (2) ชี้นสอน (3) ชี้นทำงานกลุ่ม (4) ชี้นตรวจสอบผลงานหรือทดสอบ และ (5) ชี้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติจริง ครูคอยแนะนำ กำกับ ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติตามได้ถูกต้อง
2. ครูผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ทางนาฏศิลป์ให้หลากหลายมากขึ้น หรือแตกต่างออกไปเพื่อให้ นักเรียนได้ศึกษา และมีการทำงานกลุ่มอย่างต่อเนื่อง และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่เรียนเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการทําวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และระดับชั้นอื่นให้หลากหลายเกี่ยวกับการดำรงชีวิต
2. ควรมีการวิจัยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตั้งเป็นสื่อผสมที่เป็นทั้งภาพ แสงและ เสียงในรูปแบบของมัลติมีเดีย เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษานอกเวลาเรียนด้วยตัวเอง
3. ควรมีการวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะนาฏศิลป์ไทย เกี่ยวกับการประดิษฐ์ท่ารำอื่น ๆ เพื่อจัดทำเป็นแหล่งเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยนี้สำเร็จเสร็จสิ้นลงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างมากจาก อาจารย์กนิษฐา สังข์รัตน์ ที่กรุณาสละเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขให้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการปรับปรุง พร้อมทั้งติดตามและให้กำลังใจในการทำวิจัยนี้จนเสร็จสมบูรณ์ และที่ขาดมิได้ผู้วิจัย ขาบซึ่งถึงความหวังใจจากท่านผู้อำนวยการชัยยนต์ เสรีเรืองยุทธ ผู้อำนวยการโรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) และครูจินตนา สิงห์เสนา ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) ที่ได้คอยติดตามความก้าวหน้าในการทำวิจัย ตลอดจนให้กำลังใจต่อผู้วิจัยมาโดยตลอดเวลา และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนโรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

- AbuSeileek, A. F. (2007). Cooperative vs. individual learning of oral skills in a CALL environment. Computer Assisted Language Learning, 20 (5).
- Jarusan, W. (2008). The Development of creative thinking by using the concept of orff – Schulwerk to thai dancing in grade 1. (Master Thesis). Silpakorn University, Nakhon Pathom.
- Jaitiang, A. (2007). Teaching Principles (Revised Edition). (4). Bangkok: Odeonstore.

- Khamanee, T. (2010). **Pedagogical science: body of knowledge to organize an effective learning process**. Bangkok: Publisher of Chulalongkorn University.
- Moonkham, S & Moonkham,O. (2009). **19 Learning management methods: to develop thinking processes**. Bangkok: printmaking
- Ministry of Education. (2017). **Basic Education Core Curriculum. B.E. 2008 (A.D. 2017)**. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand, Ltd.
- Nasomtong, U. (2016). **The development of learning activity for enhancing performance-skill in dramatic arts on the invention of stylistic dancing movements with the song in learning area of arts for prathomsuksa 6 students**. (Master Thesis). Rajabhat Maha Sarakham University, Maha Sarakham.
- Puwiphadawat, S. (2011). **Learner-centered and hands-on assessments**. Chiang Mai: Saengsilp.
- Slavin, Robert E. 1995. **Cooperative Learning Theory, Research and Practice**. 2nd ed. Massachusetts : A Simom & Schuster.
- Singsena, C. (2022, 21 July). **Problems arising in studying classical dance**. Teacher Kannayao school (Dharim Charoen Songkhroo).
- Sukma, M. (2016). **Results of learning activities based on cooperative instructional model by student teams achievement divisions to develop learning achievements in basic thai dancing art of students grade 4**. (Master Thesis). Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Pathum Thani.
-

Review Article

บทวิจารณ์หนังสือ (BOOK REVIEW)

BEYOND POSSIBLE

ยงยุทธ ขำคง*

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Yongyut Khamkhong*

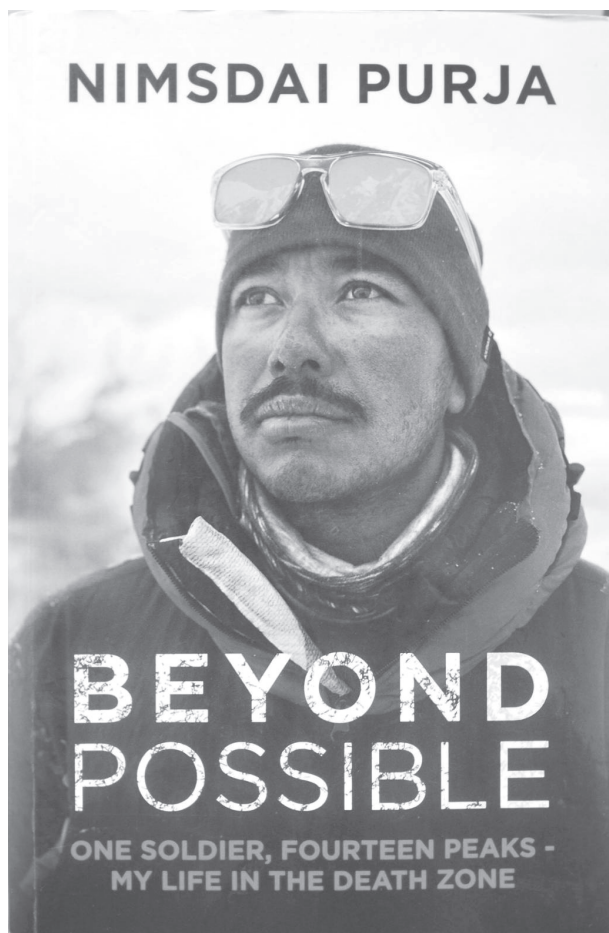
Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: yongyut.k@pnru.ac.th

Received: 29-01-2023

Revised: 09-02-2023

Accepted: 03-04-2023

หนังสือ BEYOND POSSIBLE เป็นผลงานประพันธ์ของนักปีนเขาที่มีชื่อเสียงระดับโลก ชื่อว่า Nimsdai Purja จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Hodder & Stoughton ที่ประเทศอังกฤษในปี 2020 (ISBN 9789937934114) หนังสือมีความยาว 293 หน้า ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่า 10 ภาษา จนถึงปัจจุบันยังไม่มีฉบับภาษาไทย BEYOND POSSIBLE ได้รับการวิจารณ์จากการรีวิวหนังสือจากผู้อ่านทั่วโลกว่าอยู่ในระดับ ดี-ดีมาก ต่อมามีการทำเป็นภาพยนตร์ที่ใช้ชื่อว่า 14 Peaks: Nothing Is Impossible และออกฉายครั้งแรกใน Netflix เมื่อปี 2021 โดยมีนักแสดงนำคือตัวผู้เขียนเอง Nimsdai และเพื่อน ๆ นักปีนเขาที่อยู่ในทีมของเขาทุกคน

เนื้อหาในหนังสือเป็นการเล่าเรื่องจากประสบการณ์จริงที่ Nimsdai และเพื่อน ๆ นักปีนเขาชาวเนปาลที่ต้องการทำลายสถิติโลกด้วยการปีนเขาที่สูงที่สุดของโลกจำนวน 14 ยอดเขาใน 3 ประเทศคือ เนปาล จีน และปากีสถาน ยอดเขาทั้งหมดมีความสูงเกิน 8,000 เมตรจากระดับน้ำทะเลซึ่งถือว่าเป็น Death Zone เพราะมีระดับออกซิเจนต่ำ สถิติโลกก่อนหน้านี้มีนักปีนเขาชาวเกาหลีใต้ทำไว้ที่ 8 ปีในการปีนเขาทั้ง 14 ลูก แต่ Nimsdai ได้ทำลายสถิติใหม่ที่ 6 เดือน 6 วัน และยังทำลายสถิติโลกใหม่อีก 5 รายการ ทำให้ Nimsdai กลายเป็นนักปีนเขาที่มีชื่อเสียงที่สุดของโลกในปัจจุบันนี้ และเป็นนักปีนเขาที่มีรายได้สูงสุดคนหนึ่งของโลกอีกด้วย หนังสือเล่มนี้จึงกลายเป็นประวัติชีวิตของนักปีนเขาที่ทรงคุณค่าและแฝงด้วยปรัชญาชีวิตที่ลึกซึ้ง ควรแก่การอ่านสักครั้งหนึ่งในชีวิต

เนื้อหาโดยย่อ

เพื่อน ๆ ชาวเนปาลเรียกชื่อผู้เขียนสั้น ๆ ว่า Nims และเมื่อโตขึ้นจึงเพิ่มคำว่า dai ที่แปลว่าพี่ชาย จึงทำให้เขามีชื่อว่า Nimsdai ชาวเนปาลเรียกชื่อกันด้วยชื่อแรก ไม่ใช่แบบชาวตะวันตกที่นิยมเรียกชื่อสกุล Nims เกิดในครอบครัวยากจนและได้ฝันว่าจะได้ปีนยอด Everest สักครั้งในชีวิต แต่การปีนเขาต้องใช้เงินจำนวนมาก การเดินทางไปขึ้นนั้นก็ยากลำบากมาก ต้องนั่งรถบัส 12 วันและนอนตามโรงแรมตลอดรายทาง ทำให้ความฝันของเขาไม่เคยเป็นจริงเลย พ่อและแม่เป็นคนต่างวรรณะและแต่งงานกัน ทำให้ญาติทั้งสองฝ่ายไม่พอใจและไม่ให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่ครอบครัวเขา ทำให้ครอบครัวของ Nims ต้องดิ้นรนเอาชีวิตรอดกันตามลำพัง พ่อของ Nims รวมทั้งพี่ชายอีก 2 คนล้วนเป็นทหารในกองทัพกูรข่า (Gurkha) ทำให้ Nims มุ่งมั่นที่จะรับใช้ชาติในกองทัพกูรข่าด้วยเช่นกัน ทหารกูรข่าของเนปาลสร้างชื่อเสียงว่ามีความทรหดอดทนและเป็นนักรบที่เก่งที่สุดในโลก นอกจากเนปาลแล้ว กองทัพในหลายประเทศยอมรับทหารกูรข่าเข้าประจำการในกองทัพของตนเอง เช่น อินเดีย อังกฤษ และสิงคโปร์

Nims เคยเป็นวัณโรคและมีโรคหืดหอบติดตัว แต่เขาไม่เคยสนใจกับโรคที่ตัวเองมี เขาชอบออกกำลังกายหนักทุก ๆ วัน การคัดเลือกเข้าเป็นทหารกูรข่ามีความเข้มข้นมากทั้งสมองและร่างกาย เขาต้องผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ และผ่านการทดสอบสมรรถนะหลายรูปแบบ เช่น แบกถุงทราย 30 กิโลกรัมและวิ่งขึ้นเขา 5 กิโลเมตรใน 48 นาที ในปี 2003 เขาได้เป็นทหารกูรข่าและไปประจำที่ประเทศอังกฤษ เพื่อนต่างชาติมักถามเขาเสมอว่าเคยขึ้นยอดเขา Everest หรือยัง เขาถูกถามบ่อย ๆ นานนับ 10 ปี วันหนึ่งเขาก็ตัดสินใจว่าจะต้องทำตามความฝันให้ได้ ในปี 2012 ด้วยวัย 29 ปี เขาตัดสินใจหาอาจารย์เพื่อสอนเรื่องการปีนเขาให้ เขาได้อาจารย์นักปีนเขาชื่อ Dorje Khatri เป็นคนสอนและเป็นไกด์นำทางฝึกให้เขาปีนเขาจนชำนาญ Dorje เคยขึ้นยอด Everest มาแล้วหลายครั้ง Everest คือยอดเขาที่สูงที่สุดในโลก มีความสูง 8,848 เมตรจากระดับน้ำทะเล Nims ได้สponsored จากกองทัพอังกฤษเพื่อขึ้นสู่ยอด Everest เพราะการปีนเขาต้องใช้เงินจำนวนมาก และในปี 2015 เป็นปีครบรอบ 200 ปีที่กองทัพกูรข่าของเนปาลรับราชการอยู่ในกองทัพอังกฤษ แต่ในประวัติศาสตร์ยังไม่มีนักรบกูรข่าคนใดที่ปีนยอด Everest ขณะรับราชการ

มาก่อน โครงการพิสูจน์ความอดทนของทหาร Gurkha ที่มีชื่อย่อว่า G200E ซึ่งย่อมาจาก Gurkha 200 Expedition ทีมนักปีนเขาของ Nims ทดลองฝึกปีนเขา Denali ซึ่งเป็นยอดที่สูงที่สุดในสหรัฐอเมริกา ที่ความสูง 6,190 เมตร และบนยอดมีอุณหภูมิ -50 องศาเซลเซียส ก่อนหน้านั้นในปี 2014 Nims เคยฝึกปีนยอดเขา Dhaulagiri ที่ความสูง 8,167 เมตรที่เนปาลมาแล้ว ซึ่งยอด Dhaulagiri ได้ทำให้นักปีนเขาเสียชีวิตมาแล้ว 80 คน ที่เป็นข่าวใหญ่ก็คือปี 1969 มีนักปีนเขาอเมริกัน 5 คนและไกด์ชาวเซอร์ปา 2 คนโดนหิมะถล่มเสียชีวิตทั้งหมด 6 ปีต่อมาชาวญี่ปุ่น 6 คนเสียชีวิต ทั้งทีมเช่นกัน การปีนเขาจึงเป็นเรื่องเสี่ยงอันตรายอย่างมาก

ในตอนนั้น Nims สังกัดอยู่หน่วยรบพิเศษของกองทัพอังกฤษ (เขาคือ Gurkha คนแรกในประวัติศาสตร์ ที่สอบผ่านเข้าอยู่หน่วยรบพิเศษได้) และพักรบจากสงครามในอัฟกานิสถาน เขากับ James ทหารในหน่วยรบพิเศษอีกคนหนึ่งต้องขึ้นไปไปถึงยอดของ Dhaulagiri ให้ได้ในระยะเวลาอันสั้น ทั้ง Nims และ James มีประสบการณ์ฝึกขึ้นเขาน้อยมาก ทำให้ทั้งคู่ปรับตัวกับระดับความสูงแทบไม่ได้ ปกตินักปีนเขาต้องทดลองปรับตัวกับระดับความสูงเกิน 8,000 เมตรหลายเดือนเพื่อปรับสภาพร่างกายให้อยู่รอดได้ในที่ ๆ อากาศบางเบา (Acclimatization) ในที่สุดพวกเขาก็ปีนสู่ยอดเขาได้สำเร็จ

ข่าวร้ายในปี 2014 คือ อาจารย์ Dorje ที่สอนปีนเขาให้ Nims เสียชีวิตพร้อมกับลูกทีมเซอร์ปาอีก 16 คนที่ยอด Everest จากหิมะถล่ม ในปีเดียวกันนั้นก็มีแผ่นดินไหวบริเวณนั้นและหิมะถล่มทำให้นักปีนเขา 21 คนเสียชีวิต การปีนสู่ยอด Everest ในโครงการ G200E ของทหาร Gurkha จึงถูกเลื่อนออกไปอย่างไม่มีกำหนด

ในปี 2016 Nims ลาพักร้อนจากกองทัพ 4 สัปดาห์และเขายอมใช้เงินตัวเอง 60,000 ปอนด์ (2,400,000 บาท) เพื่อขึ้นสู่ยอดเขา Everest เป็นครั้งแรก เขาเตรียมอุปกรณ์การปีนมีเชือก เต้นท์ อาหาร ยา ถึงออกซิเจน รวม 35 กิโลกรัม และเขาต้องการปีนคนเดียวโดยไม่อาศัยลูกหาบเซอร์ปาหรือไกด์นำทาง คนที่พบเขาล้วนบอกว่าเขาเสียสติไปแล้ว เมื่อเขาปีนขึ้นไปถึง Camp 2 หัวใจของเขาเต้นเร็วกว่าปกติ ผิวหนังกลายเป็นสีคล้ำ และมีน้ำคั่งอยู่ในปอดของเขา การหายใจเข้าออกมีเสียงเหมือนนกหวีดดังในปอด นี่คือการของ HAPE (High Altitude Pulmonary Edema) ที่เกิดจากการขาดระยะเวลาปรับตัวในที่สูงนานพอ Nims กำลังจะตายอยู่ในเต้นท์ที่หนาวเย็นของ Everest เขากระเสือกกระสนกลับมาที่ Base Camp และให้แพทย์ตรวจอาการ เขาพักฟื้นร่างกายอยู่หลายวันจนรู้สึกดีขึ้น เขาจึงเลือกที่จะจ้างไกด์ชื่อ Pasang Sherpa ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ขึ้นยอด Everest มาก่อนด้วยเหตุผลหนึ่งคือ Pasang จะมีค่าตัวสูงขึ้น 3 เท่าจากความสำเร็จนี้นี้ และหาก Nims อยู่ในอันตราย เขาก็มีเพื่อนช่วยเขาให้รอดตาย Nims จึงกลับปีน Everest อีกครั้งหนึ่งแม้ร่างกายจะไม่สมบูรณ์ 100% และทั้งคู่ก็ขึ้นสู่ยอดเขาได้สำเร็จ Nims ตีמד้ากับความสุขบนยอดเขาและค้นพบตัวตนที่แท้จริง

ขณะที่ปีนลงมา Nims เจอนักปีนเขาผู้หญิงถูกทิ้งให้อยู่คนเดียวบนกองหิมะที่ดูเหมือนเสียชีวิตแล้ว เมื่อเขาไปตรวจสอบใกล้ ๆ เธอยังมีชีวิตอยู่ เธอชื่อ Seema เขาจึงแบกเธอลงมาที่ Camp 4 ซึ่งจะมีทีมแพทย์ช่วยเหลือเธอได้ นักปีนเขาที่ไปต่อไม่ได้และล้มป่วยไม่สมบูรณ์จากสมองขาดออกซิเจนมักถูกทิ้งให้เสียชีวิตบนยอดเขาเพราะการนำคนเจ็บลงมาจากยอดเขาสูงกว่า 8,000 เมตรทำได้ยากมากเนื่องจากทุกคนมีออกซิเจนจำกัด กฎแห่งการปีนเขาสูงคือ *everyone for themselves* (คุณต้องช่วยตนเองให้ได้) เมื่อสมองขาดออกซิเจน นักปีนเขาที่ร่างกายไม่ฟิตพอมักทำเรื่องที่เสียสติ เช่น ปลดชิปชุดกันหนาว หรือ เดินลงหน้าผา คนที่อยู่กับคนเจ็บมักเสียชีวิตไปด้วยกันเนื่องจากออกซิเจนหมด บางครั้งนักปีนเขาที่ไม่ยอมทิ้งเพื่อนก็เสียชีวิตเป็นกลุ่ม 4-5 คนก็มี การทิ้งเพื่อนและลูกทีมส่วนมากรอดชีวิตกลับลงมาได้ จึงเป็นวิธีเดียวที่เหมาะสมที่สุด การช่วย Seema จากยอด Everest มีความเสี่ยงสูงมาก Nims ต้องมัดเชือกที่เอว

ของเธอแล้วค่อย ๆ ไรต์ตัวลงมา เมื่อถึงทางที่พอเดินได้ก็ต้องแบกเธอลงมาให้เร็วที่สุด เพื่อให้เธอมีอากาศพอหายใจได้ Nims ทำได้สำเร็จ และมีการพูดต่อ ๆ กันไปถึงวีรกรรมนี้ มีนักข่าวพยายามติดต่อเขา แต่เขาต้องซ่อนตัวเพราะเขาคือหน่วยรบพิเศษของกองทัพอังกฤษที่ต้องปกปิดสถานะอยู่ตลอดเวลา

ปี 2017 กองทัพอังกฤษจัดทีมทหารนักปีนเขา 20 คนเพื่อขึ้น Everest เพื่อสานต่อโครงการ G200E และ Nims มีชื่ออยู่ในทีมในฐานะครูฝึก เขาดีใจมากและการขึ้นครั้งนี้เขาไม่ต้องใช้เงินตัวเองเพราะมีกองทัพเป็นสปอนเซอร์ให้ทั้งหมด เขายังวางแผนปีนเขา Lhotse และ Makalu รวม 3 ลูกที่มีความสูงเกิน 8,000 เมตรให้ได้ภายใน 2 สัปดาห์ การขึ้นยอด Everest ต้องปรับสภาพร่างกายด้วยการเดินขึ้นลง ด้วยการเริ่มต้นที่ Camp 1 แล้วปีนไปถึง Camp 2 และ 3 ก่อนจะลงกลับมาที่ Base Camp อีกครั้ง และกลับขึ้นไปใหม่จนถึงยอด Everest การปีนครั้งนี้มีไกด์เซอร์ปาร่วมไปด้วย 8 คน Nims เป็นหัวหน้าทีมนำพาทุกคนขึ้นสู่ยอดเขาได้สำเร็จ สร้างชื่อเสียงให้แก่ทหารกรูซอย่างมาก

แต่ Nims ยังคงชอบการขึ้นเขา เขาปีนกลับขึ้นไปที่ยอด Everest อีกครั้งโดยไม่หยุดพักและปีนต่อไปที่ยอดเขา Lhotse รวม 2 ยอดใช้เวลา 10 ชั่วโมง 15 นาที เป็นสถิติใหม่ของโลก นักปีนเขาที่ทำไว้ก่อนหน้านี้คือ 20 ชั่วโมง หลังจากปีน Makalu (สูงเป็นอันดับ 5 ของโลก) จนถึงยอด Nims ได้สร้างสถิติโลกใหม่อีก 1 รายการ คือปีนยอดเขาทั้ง 3 ลูกด้วยเวลา 5 วัน และยังเป็นคนที่ปีน Everest ติดต่อกัน 2 ครั้งในฤดูกาลเดียว แต่เขายังคงต้องการปีนมากกว่านี้ เพราะภูเขาได้กลายเป็นจิตวิญญาณของเขาไปแล้ว

Nims วางแผนทำสถิติโลกใหม่ด้วยการปีนยอดเขาที่สูงที่สุดของโลก 5 ยอดในคราวเดียวด้วยเวลา 80 วัน คือยอด Everest, K2, Kanchenjunga, Lhotse และ Makalu เมื่อเขาบอกแผนการนี้เพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่หน่วยรบพิเศษของอังกฤษ ผู้บังคับบัญชาของเขาไม่เห็นด้วย เพราะแผนการมีความเสี่ยงสูงมาก การปีน K2 นักปีนเขา 1 ใน 4 จะเสียชีวิต และยอดเขา Kanchenjunga นักปีนเขา 1 ใน 7 คนจะตกเขาตาย และการปีนเขาทั้ง 5 ลูกด้วยเวลาเพียง 12 สัปดาห์ยังเป็นสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับมนุษย์อีกด้วย พวกเขาปฏิเสธแผนการของ Nims เขาจึงตัดสินใจครั้งใหญ่ที่สุดในชีวิตเมื่ออายุ 35 ปี เขาขอลาออกจากกองทัพหลังจากรับใช้ชาติเป็นเวลา 16 ปีเพื่ออุทิศชีวิตที่เหลือด้วยการปีนเขา

เขาจึงขยายแผนการใหม่ จากเดิมที่ต้องการปีนเขาแค่ 5 ลูก เขาต้องการปีนเขา 14 ลูกที่สูงที่สุดของโลก ใน 3 ประเทศคือ เนปาล จีน และปากีสถาน เพื่อทำสถิติโลกใหม่ให้เป็นประวัติชีวิตของตนเองและสร้างเกียรติประวัติให้แก่ประเทศเนปาลทั้งหมด ปัญหาที่เขาต้องเจอด่านแรกคือการหาเงินเพื่อโครงการใหญ่นี้ที่จะต้องใช้งบประมาณถึง 750,000 ปอนด์ (30,500,000 บาท) สถิติโลกที่ทำไว้โดย Kim Chang-ho นักปีนเขาเกาหลีใต้ในปี 2013 คือ 7 ปี 10 เดือน 6 วัน แผนการทำลายสถิติโลกของ Nims คือต้องทำให้ได้ภายใน 7 เดือน

เขาต้องการแหกกฎทั้งปวงในการปีนเขาด้วยวิธีการของเขาเอง เขาต้องการแสดงให้เห็นว่า สิ่งที่คุณคิดกันว่าเป็นไปไม่ได้ แท้จริงแล้วสามารถทำได้ เขาต้องการให้มนุษย์ทุกคนมีความหวัง เขาตั้งชื่อโครงการนี้ว่า Project Possible

การปีนขึ้นเขาแต่ละลูกต้องใช้เงินสนับสนุนมหาศาล เฉพาะยอด Everest ก็ใช้เงินนับล้านบาทเพื่อจ่ายค่าไกด์ ลูกหาบ ค่าอุปกรณ์ การเดินทาง โรงแรม ค่าธรรมเนียมการขึ้นเขาแก่หน่วยงานต่าง ๆ การขึ้นยอดเขาที่สูงที่สุดของโลก 14 ลูกใน 3 ประเทศ ยังมีเรื่องทางการเมือง การก่อการร้ายเข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย ยิ่งในประเทศปากีสถานที่มีกลุ่มก่อการร้ายต้องการหมายเอาชีวิตของอดีตหน่วยรบพิเศษของอังกฤษอย่าง Nims ที่มีสัญชาติอังกฤษ โอกาสเสียชีวิตจึงมีมากขึ้นไปด้วย ยิ่งเมื่อเขาต้องประกาศหาสปอนเซอร์จากทั่วโลก ทำให้เขตกเป็นเป้าหมายได้จากทุกทิศทาง และยังมีนักปีนเขาคนอื่น ๆ ที่อิจฉาริษยาและต้องการกำจัดเขาบนยอดเขาก็มีเช่นกัน

การหาสปอนเซอร์โครงการ Project Possible เป็นไปด้วยความยากลำบาก Nims ต้องนำเสนอโครงการให้กับองค์กรและบริษัทต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาจนแทบไม่มีเวลาได้พักผ่อนหรือพัฒนาร่างกาย เขาเป็นทหารอาชีพ ไม่ใช่ นักการตลาด แต่เพื่อเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ เขาจึงมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ เขาแบ่งโครงการออกเป็น 3 เฟสเพื่อง่ายต่อการหาเงิน เมื่อได้เงินก้อนแรกก็จะนำไปปีนเขา 6 ลูกแรกในเนปาล ได้แก่ ยอด Annapurna, Dhaulagiri, Kanchenjunga, Everest, Lhotse และ Makalu ด้วยเวลา 2 เดือนคือ เมษายน-พฤษภาคม ปี 2019 ครอบครัวของเขา พ่อแม่พี่น้อง และภรรยา รวมทั้งเพื่อน ๆ ล้วนไม่เห็นด้วย และมองว่าเป็นคือการฆ่าตัวตายชัด ๆ แต่ Nims ก็ยังตั้งมั่นที่จะทำโครงการให้สำเร็จ ในที่สุด Nims ได้นำบ้านไปจำนอง และได้สปอนเซอร์จากเพื่อนสนิทและจากชุมชนเนปาลในอังกฤษ เขารวบรวมเงินได้ 115,000 ปอนด์ (4,600,000 บาท) ซึ่งแทบไม่พอในการทำเฟสแรก

เขาจ้างไกด์และลูกหาบเซอร์ป่านำทางยอดเขาแต่ละลูกเพราะแต่ละคนชำนาญเส้นทางไม่เหมือนกันและ ลูกทีมของเขาไม่ทรหดเพียงพอที่จะขึ้นเขาทั้ง 14 ลูกในคราวเดียวได้ Nims ทำได้เพียงคนเดียวเท่านั้น เขาติดตั้งกล้องให้กับทุกคน และจัดทีมงานถ่ายทำวิดีโอไว้ที่อังกฤษเพื่อทำสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ให้คนทั่วโลกได้เห็นเพื่อดึงดูดสปอนเซอร์ เขานำโดรนขึ้นไปด้วยเพื่อใช้ถ่ายทำวิดีโอและสำรวจเส้นทางเดินจากมุมสูง ยอดเขา Annapurna ลูกแรกที่มีความสูง 8,091 เมตร สูงเป็นอันดับ 10 ของโลก ได้ทำให้นักปีนเขาเสียชีวิตไปแล้ว 60 คน คิดเป็น 38% ที่เสียชีวิตระหว่างทาง ทีมของเขามีทั้งหมด 4 คนคือตัวเขาและไกด์เซอร์ปาอีก 3 คน คือ Mingma, Geljen, Gesman ขณะที่ทีมของ Nims ขึ้นยอดเขานั้น เขาเจอหิมะถล่มใส่ แต่ทุกคนก็รอดมาได้อย่างหวุดหวิด ในวันที่ 23 เมษายน พวกเขาพิชิตยอด Annapurna ได้สำเร็จ ทำให้ทั่วโลกได้เห็นภาพถ่ายและวิดีโอการผจญภัยของนักปีนเขาเนปาลผ่านสื่อโซเชียลต่าง ๆ ทั่วโลก

ขณะที่ทีมของ Nims ปีนลงเขากลับมานอนพักที่ Camp 4 มีไกด์เซอร์ปาคนหนึ่งมาปลุกเขา บอกว่าตนเอง จำต้องทิ้งลูกค้าไว้บนยอดเขา อยากให้ Nims ขึ้นไปช่วย ลูกค้านักปีนเขาเป็นแพทย์ชาวมาเลเซียวัย 48 ปี ชื่อ Chin Wui Kin และมีอาการบาดเจ็บ และออกซิเจนหมดขณะเดินลงมา ไกด์จึงต้องรีบลงมาก่อนเพื่อหาคนขึ้นไปช่วย โอกาสที่ Chin จะรอดชีวิตมีน้อยมาก Nims ติดต่อให้เฮลิคอปเตอร์ส่งถังออกซิเจนมาให้ ทีมของ Nims จึงปีนกลับขึ้นไปช่วยเหลือคนเจ็บได้สำเร็จ Nims ต้องไต่ตัวลงจากเฮลิคอปเตอร์และผูกยึดคนเจ็บขึ้นมา และนำเขาไปโรงพยาบาลที่เมืองหลวง Kathmandu ภรรยาของ Chin มาคอยรับเขาที่สนามบิน ภาพการช่วยเหลือ Chin ครั้งนี้ถูกถ่ายทอดไปทั่วโลก ทำให้โครงการ Project Possible เป็นที่รู้จักมากขึ้น

ในวันที่ 12 พฤษภาคม ทีมงานพวกเขาขึ้นยอด Dhaulagiri ได้สำเร็จที่ความสูง 8,167 เมตร สูงเป็นอันดับ 7 ของโลก เขาเปลี่ยนลูกทีมบางคน และนำไกด์คนใหม่ ๆ เข้ามา เพื่อปฏิบัติงานนี้ได้สำเร็จ ยอดต่อไปคือ ยอด Kanchenjunga ที่สูงเป็นอันดับ 3 ของโลกที่ 8,586 เมตร ในแต่ละฤดูกาลขึ้นเขา มีนักปีนเขาเพียงแค่ 25 คน เท่านั้นที่ขึ้นถึงยอดได้สำเร็จ เมื่อเทียบกับ 300 คนที่ขึ้นยอด Everest ได้ ความชันของยอดเขาและกระแสลมที่พัดกระด้น้ำแข็งอย่างรุนแรงคืออุปสรรคใหญ่ในการปีน พวกเขาวางแผนปีนจาก Base Camp จนถึงยอดในคราวเดียว โดยไม่ต้องหยุดพักที่ Camp 1, 2, 3, 4 เหมือนยอดที่ผ่านมา ดังนั้นความแข็งแกร่งของร่างกายและจิตใจจึงต้องมีมาก มหาศาล เขาแบ่งทีมงานวางเชือก และจัดให้ Mingma และ Gesman ปีนสู่ยอดพร้อมกับเขา ระหว่างทางเขาเจอนักปีนเขาชาวชิลีชื่อ Rodrigo และพบว่าเขาหมดแรงในการปีน จึงแนะนำให้เขาลงไปพักก่อนแล้วกลับขึ้นมาใหม่ แต่ Rodrigo ตั้งมั่นที่จะขึ้นไปให้ถึงยอดให้ได้ พวกเขาจึงเดินแซงขึ้นมา ในวันที่ 15 พฤษภาคม ทีมของ Nims พิชิตยอดเขาได้สำเร็จ แต่เมื่อลงเขามาพวกเขาก็พบว่า Rodrigo เสียชีวิตระหว่างทางแล้ว

ขณะที่ลงมา เขาเจอนักปีนเขาชื่อ Biplab และโกด์เซอร์ปาที่ออกซิเจนหมด โกด์เซอร์ปาไม่ยอมทิ้งลูกค้าของเขา ขณะที่ Biplab มีอาการบาดเจ็บ Nims และลูกทีมจึงต้องแบคนักปีนเขาคนนี้ลงมา โดย Nims สละถังออกซิเจนให้คนเจ็บ เพราะ Nims แข็งแรงกว่า เมื่อลงมาได้อีกระยะหนึ่ง พวกเขาเจอนักปีนเขาอีกคนหนึ่งชื่อ Kuntal ที่ถูกโกด์และลูกทีมทิ้งไว้บนยอดเขาเพราะออกซิเจนหมดและเขามีอาการบาดเจ็บ พวกเขาจึงต้องช่วยพยุงคนเจ็บให้กลับมาอีก 1 คน ขณะที่กำลังแบกหามคนเจ็บลงมาที่ Camp 4 นักปีนเขา Biplab เสียชีวิตจากการขาดอากาศ เพราะถังออกซิเจนที่ Nims สละให้ก็หมดลงเช่นกัน Nims เสียใจมาก จึงต้องวางแผนของเขาไว้บนหิมะกลางทาง ลูกทีมของเขาเริ่มบาดเจ็บทีละคน ๆ Nims จึงสั่งให้ลูกทีมทุกคนลงไปรักษาตัวที่ Camp 4 ก่อนและเรียกทีมช่วยเหลือให้ขึ้นมาช่วย โดยตัวเขาเองจะค่อย ๆ พยุง Kuntal ลงไปเอง Nims ใช้วิทยุสื่อสารเรียกทีมช่วยเหลือขึ้นมาช่วยตัวเขาเองก็บาดเจ็บหนักเช่นกัน เมื่อมองเห็นทีมช่วยเหลือกำลังขึ้นมา เขาจึงเดินไปหาและขับออกจุดพิกัดที่วาง Kuntal โดยเขาขอกลับไปรักษาตัวที่ Camp แต่เมื่อถึงเวลาเช้า เขากลับพบว่าทีมช่วยเหลือช่วย Kuntal ไม่ทัน เขาเสียชีวิตไปแล้ว ความตายของนักปีนเขา 3 คนในคืนเดียวทำให้ Nims สะเทือนใจมาก แต่ Nims และทีมงานก็สามารถปีนยอดเขาที่เหลือได้ตามกำหนดเวลา การปีนสู่ยอดเขาทั้ง 6 ลูกประสบความสำเร็จ และสปอนเซอร์เริ่มหลั่งไหลส่งเงินมาให้ทีมงานของเขามากขึ้นเรื่อย ๆ ชื่อเสียงของ Nims ในการปีนเขาและการช่วยเหลือนักปีนเขาคนอื่น ๆ เป็นที่เลื่องลือไปทั่วโลก

ในเฟสที่ 2 Nims วางแผนปีนยอดเขา 5 ลูกได้แก่ Nanga Parbat, Gasherbrum I, Gasherbrum II, K2, Broad Peak ซึ่งสูงกว่า 8,000 เมตรขึ้นไปทุกลูก ที่สำคัญ ทุกลูกล้วนอยู่ในเขตของประเทศปากีสถาน ซึ่งเขาต้องใช้เงินมากและยังมีเรื่องทางการเมืองระหว่างประเทศ และการก่อการร้ายที่อาศัยอยู่ในเชิงเขาเหล่านั้นด้วย ถึงตอนนี้โครงการ Project Possible เป็นที่รู้จักดีในหลายประเทศจากการถ่ายทอดสดและคลิปวิดีโอ จึงทำให้หลายคนกังวลเรื่องความปลอดภัยของ Nims และทีมงาน การสังหารนักปีนเขามีมาหลายครั้งแล้วในพื้นที่แถบนี้ ในปี 2013 นักปีนเขา 11 คนถูกกลุ่มก่อการร้ายตาสับันสังหารอย่างเหี้ยมโหดขณะกำลังปีนเขา Nanga Parbat ทีมงานของ Nims จึงเริ่มวางแผนเพื่อหลอกล่อกลุ่มตาสับันด้วยการประกาศการเดินทางและแผนการปีนแบบหลอกขึ้นมาเพื่อเป็นข้อมูลลวง และเปลี่ยนเส้นทางขึ้นใหม่เพื่อเลี่ยงการปะทะ ทำให้พวกเขารอดขึ้นไปจนถึงยอดเขาทั้ง 5 ลูกได้สำเร็จตามแผน โดยไม่มีผู้ใดเสียชีวิต ภาพข่าวความสำเร็จของการพิชิตยอดเขาถึง 11 ลูกใน 2 ประเทศทำให้โครงการของ Nims มีชื่อเสียงอย่างมาก สปอนเซอร์ยักษ์ใหญ่หลายรายเสนอให้เงินแก่เขา เช่น บริษัทผลิตนาฬิกา Bremont ของอังกฤษออกเงินสปอนเซอร์แก่เขา 200,000 ปอนด์ (8,000,000 บาท) เป็นต้น

นายกรัฐมนตรีของเนปาลและรัฐมนตรีอีกหลายกระทรวงเรียก Nims เข้าไปพบและให้ความช่วยเหลือแก่เขาเพราะเห็นว่า Nims และทีมงานสร้างชื่อเสียงให้แก่เนปาลอย่างมาก Nims ได้ใช้ความสัมพันธ์ทางการเมืองนี้ผลักดันให้ทีมงานเข้าไปปีนเขาในจีนได้เป็นกรณีพิเศษ เพื่อสร้างสถิติโลกใหม่ และในที่สุดยอดเขาที่เหลืออีก 3 ลูกก็ถูกทีมของเขาพิชิตได้สำเร็จ Nims ได้กลายเป็นผู้มีชื่อเสียงอย่างมากในเนปาล คนจากทั่วโลกเดินทางมาร่วมแสดงความยินดีกับความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ของเขา เรื่องราวของเขาได้ถูกนำไปผลิตเป็นภาพยนตร์และออกฉายไปทั่วโลก Nims และทีมงานเซอร์ปาของเขา ยังคงปีนเขาและทำงานเป็นไกด์นำทางให้นักปีนเขาที่ต้องการไปให้ถึงยอดเขาอยู่จนถึงทุกวันนี้

บทสรุป

Nims ได้ทำลายสถิติโลกในการปีนเขา 5 รายการ ได้แก่ 1) การปีนเขา 14 ลูกที่สูงกว่า 8,000 เมตรขึ้นไป ด้วยเวลา 6 เดือน 6 วัน 2) การปีนเขา 3 ลูกได้คราวเดียว คือ Everest, Lhotse, Makalu ด้วยเวลา 48 ชั่วโมง 30 นาที 3) ปีนเขา 5 ลูกที่สูงที่สุดในโลก คือ Kanchenjunga, Everest, Lhotse, Makalu, K2 ด้วยเวลา 70 วัน 4) ปีนเขา 5 ลูกในปากีสถานที่สูงกว่า 8,000 เมตร คือ K2, Nanga Parbat, Broad Peak, G1, GII ด้วยเวลา 23 วัน 5) ปีนเขา 6 ลูกที่สูงที่สุดในฤดูกาลเดียวได้เร็วที่สุด ได้แก่ Annapurna, Dhaulagiri, Kanchenjunga, Everest, Lhotse, Makalu ด้วยเวลา 31 วัน

Nims ได้ทำให้คนทั้งโลกตกตะลึงจากการปีนเขาที่สูงที่สุดในโลกถึง 14 ลูก และโลกนี้มีเพียงยอดเขาเพียง 14 ลูกนี้เท่านั้นที่สูงกว่า 8,000 เมตรขึ้นไป เขาสามารถทำสิ่งที่ไม่มีมนุษย์คนใดทำได้สำเร็จมาก่อนด้วยเวลาที่สั้นขนาดนั้น ซึ่งความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่และเป็นประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของโลกนักปีนเขานี้ไม่ได้เกิดจากความบังเอิญ แต่เป็นความประจวบเหมาะของคุณสมบัติต่าง ๆ หลายอย่างในตัวเขาที่หาได้น้อยคนมากบนโลกนี้

คุณสมบัติแรกคือ *ความทรหดอดทนแบบทหาร* การที่ Nims เกิดมาในครอบครัวที่มีพ่อและพี่ชายอีก 2 คนเป็นทหารประจำในกองทัพ ทำให้เขารู้ตัวนับแต่เด็กว่าเขาต้องการประกอบอาชีพทหาร เขาจึงฝึกฝนร่างกายและเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการสอบเข้าเป็นทหารอย่างเต็มที่ สภาพร่างกายที่แข็งแกร่งทำให้เขาได้รับคัดเลือกและไปอยู่ในกองทัพอังกฤษได้สำเร็จ เขายังมีความทะเยอทะยานมากกว่านั้น ด้วยการเป็นทหารประจำคนแรกในประวัติศาสตร์ที่ผ่านการคัดเลือกให้อยู่หน่วยรบพิเศษของกองทัพอังกฤษ เขาร่วมรบในสงครามอิรักและอัฟกานิสถานและปฏิบัติการลับในหลายแห่งทั่วโลก ทำให้เขาได้รับประสบการณ์เฉียดตายมาตลอดชีวิตของการเป็นทหาร เมื่อเขาเลือกเส้นทางนักปีนเขาที่เขารัก ทำให้ Nims ผสานความคิดแบบทหารเข้าไปในงานปีนเขา และนำเขาไปสู่ความสำเร็จอย่างสูงสุดได้

ความเป็นผู้นำ Nims เป็นครูฝึกทหาร เขาได้รับการฝึกให้เป็นผู้นำทีมตลอดระยะเวลา 16 ปีที่อยู่ในกองทัพอังกฤษ ทำให้เขารู้จักการควบคุมทีมงาน การแบ่งกระจายการทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับทุกสภาพสนามการต่อสู้ เขาสามารถนำทีมกรบในการปฏิบัติการพิเศษในสนามรบได้ สามารถจัดทีมทำงานใน Project Possible ที่ต้องระดมทุนถึง 30 ล้านบาท เขารู้วิธีหาเงิน การโน้มน้าวสปอนเซอร์จากทั่วโลก และการนำเสนอโครงการให้ผู้บริหารบริษัทต่าง ๆ เชื่อมมั่นในตัวเขา และยังสามารถเข้าพบกับนายกรัฐมนตรีและผู้นำรัฐบาลต่าง ๆ ได้อย่างสง่าผ่าเผย เพื่อขอความช่วยเหลือในโครงการ Project Possible นี้ เรื่องราวของ Nims ที่เขาเล่ามาทั้งหมดในเกือบ 300 หน้าของหนังสือล้วนเป็นคุณสมบัติของผู้นำที่ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

มีปณิธานเพื่อประเทศและมนุษยชาติ Nims ได้กล่าวครั้งแล้วครั้งเล่าในหนังสือเล่มนี้ว่า สิ่งที่เขาทำให้โครงการ Project Possible ก็เพื่อต้องการให้ทุกคนบนโลกนี้เห็นว่า ทุกสิ่งที่ยากลำบากและคนมองว่าเป็นไปไม่ได้สามารถกระทำให้สำเร็จได้ ด้วยความพยายามและการมีทัศนคติเชิงบวก แม้ในช่วงขณะแห่งความเป็นความตายที่ลูกทีมทุกคนเสียขวัญ เช่น เมื่อถึงออกซิเจนที่ทีมเขาวางไว้ในจุดต่าง ๆ หายไปเมื่อปีนไปถึง ทำให้ทุกคนเกิดความหวาดกลัวกันมาก แต่เขาก็มองว่า คนที่ขโมยไปนั้นคงต้องการออกซิเจนอย่างมากและอาจจะต้องตายหากไม่ได้ใช้มัน ออกซิเจนเหล่านั้นคงได้ช่วยนักปีนเขาได้หลายชีวิต เป็นต้น Nims มีปณิธานที่ยิ่งใหญ่เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับชาวเนปาล เพราะสถิติโลกล้วนทำโดยคนชาติอื่น แต่นักปีนเขาเนปาลเองกลับไม่มีชื่อเสียง ทำให้เขามีพลังในการสร้างสถิติใหม่แก่โลกและแก่ชาวเนปาลทั้งหมด รัฐบาลเนปาลและภาคเอกชนของเนปาลจึงให้การสนับสนุนแก่ทีมงานของเขาอย่างมาก

มีจิตใจดี ภาพข่าวและคลิปวิดีโอที่ Nims ช่วยเหลือนักปีนเขาที่บาดเจ็บให้รอดชีวิตหลายครั้งและทั่วโลกได้เห็น ทำให้เขากลายเป็นคนดังชั่วข้ามคืน เพราะในทุก ๆ ปี มีนักปีนเขาเสียชีวิตจำนวนมากโดยเฉพาะยอดเขาที่สูงกว่าระดับ 8,000 เมตรขึ้นไปที่มีอากาศบางเบา การขาดออกซิเจนและการมีสภาพร่างกายที่ไม่พร้อมทำให้นักปีนเขาเสียชีวิต แม้แต่ตัวเขาเองก็เกือบเสียชีวิตหลายครั้งจากความเจ็บป่วย การบาดเจ็บ หิมะถล่มและการตกเขา การมีจิตใจที่ต้องการช่วยเหลือนักปีนเขาคนอื่น ๆ ทำให้มีคนรักเขาและให้การสนับสนุนโครงการ Project Possible จนสำเร็จในที่สุด

หนังสือ Beyond Possible จึงเป็นสมุดบันทึกการเดินทางของชีวิต Nimsdai Purja ที่น่าอ่านสักครั้งในชีวิต หนังสือกลายเป็น the Best Seller ในหลายประเทศทั่วโลก และได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศกว่า 10 ภาษา หนังสือและภาพวิดีโอของ Nims ได้ถูกดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ชื่อ 14 Peaks: Nothing is Impossible และออกฉายทั่วโลกอยู่ในขณะนี้ นักวิจารณ์วรรณกรรมชื่นชมหนังสือเล่มนี้อย่างมาก ผู้อ่านจาก 3,100 คนให้ระดับคะแนนความชอบที่ 4.7/5 ใน Amazon.com ในเว็บไซต์ของ goodreads.com คนอ่าน 3,000 คนให้คะแนนเขา 4.20/5

Nims ได้กล่าวเป็นประโยคที่น่าสนใจว่า Quitting's Not in the Blood เพื่อบอกแก่คนทั้งโลกว่า ไม่ว่าเขาจะประสบกับความยากลำบากสักเพียงใดก็ตาม เขาจะไม่มัวนอยมแพ้ และขึ้นพิชิตยอดเขาที่สูงที่สุดในโลกให้ได้ครบทั้ง 14 ลูก และเขาทำสำเร็จในที่สุด หากผู้อ่านได้มองดูชีวิตของตนเองและต้องการประสบความสำเร็จในเรื่องใดก็ตามก็เป็นเหมือนการขึ้นสู่ยอดเขา การปีนเขาของตนเองจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์วิธีการมากมาย การอ่านหนังสือเล่มนี้สักครั้ง ผู้อ่านจะได้รับแรงบันดาลใจและแนวคิดเพื่อความสำเร็จในชีวิตของตัวเองได้

REFERENCE

Purja, N. (2020). **BEYOND POSSIBLE**. Edinburgh: Hodder & Stoughton. (293 pages)

.....

ภาคผนวก

รายละเอียดการเตรียมบทความเสนอการตีพิมพ์ วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เป็นวารสารราย 6 เดือน เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน และ ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ผลงานในลักษณะบทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) แก่นักวิจัย นักวิชาการ และบุคคลทั่วไปที่สนใจ

ขอบเขตของผลงานที่ตีพิมพ์

วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พิจารณาเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย ที่มีสาระเกี่ยวข้องกับ

- การศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ด้านศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ (Education)
- นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา (Innovation and Technology in Education)
- การบริหารการศึกษา (Educational Administration)
- หลักสูตร (Curriculum)
- การจัดการเรียนการสอน (Classroom Management, Instruction)
- การเรียนรู้ (Learning)
- การศึกษาปฐมวัย (Early Childhood, Kindergarten, Pre-school Education)
- ประถมศึกษา (Elementary Education)
- มัธยมศึกษา (Secondary Education)
- การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research)
- การวัดผลและประเมินผล (Assessment and Evaluation)
- สถิติทางการศึกษา (Educational Statistics)
- ปรัชญาและศาสนาการศึกษา (Educational Philosophy and Religion)
- จิตวิทยาการศึกษา (Psychology)
- การแนะแนว (Guidance)
- การศึกษาพิเศษ (Special Education)
- การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance in Education)
- การพัฒนาวิชาชีพครู (Teacher Professional Education)
- การฝึกอบรมและการศึกษาผู้ใหญ่ (Training and Adult Education)
- การศึกษาสำหรับการพัฒนาชุมชนและสังคม (Education for Community and Social Development)
- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)

- สาขาวิชาอื่น ๆ ในสหวิทยาการด้านครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (Others involving educational integration)

การพิจารณาบทความ

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนี้จะได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน โดยผู้เขียนและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความจะไม่ทราบชื่อซึ่งกันและกัน (Double-blind Peer Review)

ประเภทของบทความที่รับตีพิมพ์

1. บทความวิชาการ (Academic Article)

งานเขียน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เป็นความรู้ใหม่ กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ แนวทางการแก้ไขปัญหา มีการใช้แนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยจากแหล่งข้อมูล เช่น หนังสือ วารสารวิชาการ อินเทอร์เน็ต ประกอบการวิเคราะห์วิจารณ์ เสนอแนวทางแก้ไข

2. บทความวิจัย (Research Article)

เป็นการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างเป็นระบบ กล่าวถึงความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การดำเนินการวิจัย

3. บทความปริทัศน์ (Review Article)

งานวิชาการที่ประเมินสถานะล่าสุดทางวิชาการ (State of the art) เฉพาะทางที่มีการศึกษาค้นคว้า มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ทั้งทางกว้าง และทางลึกอย่างทันสมัย โดยให้ข้อพิพากษ์ที่ชี้ให้เห็นแนวโน้ม ที่ควรศึกษาและพัฒนาต่อไป

หลักเกณฑ์ในการส่งบทความ

1. บทความที่ผู้เขียนส่งมาเพื่อตีพิมพ์จะต้องเป็นบทความที่ยังไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่หรืออยู่ระหว่างการเสนอขอตีพิมพ์จากวารสารอื่น ๆ
2. เนื้อหาในบทความต้องไม่คัดลอก ลอกเลียน หรือไม่ตัดทอนจากบทความอื่นโดยเด็ดขาด (การละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เขียนเท่านั้น)
3. ผู้เขียนต้องเขียนบทความตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในระเบียบการส่งบทความของ วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
4. การพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จะพิจารณาเฉพาะบทความที่ได้รับการประเมินให้ตีพิมพ์เผยแพร่จากผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น
5. กรณีขอเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เขียนต้องปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และชี้แจงการแก้ไขต้นฉบับดังกล่าวมายังกองบรรณาธิการ

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ

รับการตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word 2007 ขึ้นไป โดยใช้ตัวหนังสือแบบ TH SarabunPSK ขนาด 14 pt. ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กำหนดตั้งค่าหน้ากระดาษ บน 1.5 นิ้ว ซ้าย 1.5 นิ้ว ล่าง 1.0 นิ้ว ขวา 1.0 นิ้ว โดยความยาวของบทความควรเป็นดังนี้

บทความทางวิชาการ (Academic article) ประมาณ 15 หน้า ต่อบทความ

บทความวิจัย (Research article) ประมาณ 15 หน้า ต่อบทความ

บทความปริทัศน์ (Review article) ประมาณ 8 หน้า ต่อบทความ

โดยมีส่วนประกอบดังนี้

บทความทางวิชาการ	บทความวิจัย	บทความปริทัศน์
1. บทนำ	1. บทนำ	1. บทนำ
2. กรอบในการวิเคราะห์	2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2. เนื้อหา
3. เนื้อหา	3. ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย (ถ้ามี)	3. บทสรุป
4. สรุป	4. ขอบเขตของการวิจัย	4. เอกสารอ้างอิง
5. เอกสารอ้างอิง	5. สมมติฐาน (ถ้ามี)	
	6. กรอบแนวคิดของการวิจัย	
	7. ระเบียบวิธีวิจัย	
	8. ผลการศึกษา	
	9. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย	
	10. ข้อเสนอแนะ	
	11. เอกสารอ้างอิง	

Academic Article	Research Article	Review Article
1. Introduction	1. Introduction	1. Introduction
2. Framework Analysis	2. Research Objectives	2. Content
3. Content	3. Expected Benefits (If any)	3. Conclusion
4. Conclusion	4. Research Scope	4. References
5. References	5. Hypothesis (If any)	
	6. Conceptual Framework	
	7. Methodology	

Academic Article	Research Article	Review Article
	8. Results	
	9. Conclusion and Discussion	
	9.1 Conclusion	
	9.2 Discussion	
	10. Suggestions and Recommendations	
	11. References	
ชื่อเรื่อง	ควรมีความกระชับและชัดเจน ไม่ยาวจนเกินไป บทความภาษาไทยต้องมีชื่อเรื่องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด	
ชื่อผู้เขียน	ระบุชื่อเต็มและนามสกุลเต็มของผู้เขียนทุกคนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยไม่ใส่ยศหรือตำแหน่ง สำหรับผู้เขียนหลักต้องใส่ E-mail address ที่ติดต่อได้และลงเครื่องหมายดอกจันกำกับ	
บทคัดย่อ	ทุกบทความต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษยกเว้นบทความทวิภาคหนึ่งข้อ โดยควรมีความยาวระหว่าง 200 ถึง 250 คำ	
คำสำคัญ	ให้มีคำสำคัญ 3-5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	
รูปภาพ	แยกบันทึกเป็นไฟล์ภาพที่มีนามสกุล TIFF, หรือ JPEG ถ้าเป็นภาพถ่ายกรุณาส่งภาพต้นฉบับเพื่อคุณภาพในการพิมพ์ หมายเลขรูปภาพและกราฟ ให้เป็นเลขอารบิก คำบรรยายและรายละเอียดต่าง ๆ อยู่ด้านล่างของรูปภาพ ปรับรูปแบบให้เหมาะสมกับการตีพิมพ์แบบขาว-ดำ หรือ Greyscale	
เนื้อหา	ใช้ตัวหนังสือแบบ TH SarabunPSK ขนาด 14 pt. จัดเนื้อหาตามรูปแบบบทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) หน่วยที่ใช้ให้เป็นไปตามรูปแบบสากล ศัพท์ภาษาอังกฤษในวงเล็บให้ใช้ตัวพิมพ์เล็กทั้งหมดยกเว้นชื่อเฉพาะ หากมีสมการให้ใช้ Equation Editor โดยจัดให้อยู่ในตำแหน่งกลางหน้ากระดาษ และระบุหมายเลขสมการ	
ตาราง	หมายเลขตารางให้เป็นเลขอารบิก คำบรรยายและรายละเอียดต่าง ๆ อยู่ด้านบนของตาราง	
เอกสารอ้างอิง	เป็นรายชื่อเอกสารที่ใช้อ้างถึงในบทความ โดยให้แปลเป็นภาษาอังกฤษทุกรายการ และจัดรูปแบบอ้างอิงตามระบบ APA 6 th edition ขึ้นไป โดยเลือกใช้รูปแบบเดียวกันทั้งเรื่อง	
(หมายเหตุ)	- ผู้เขียนควรระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนการวิจัย (ถ้ามี) - ผู้เขียนควรระบุจริยธรรมและจรรยาบรรณในงานวิจัย หรือ การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (ถ้ามี)	

รูปแบบการพิมพ์เอกสารอ้างอิงในวารสารวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

1. การอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citation)

กรณีอ้างอิงชื่อผู้เขียนก่อนข้อความ : ชื่อผู้เขียน (ปีที่พิมพ์).....

ตัวอย่าง :

Kelly (2004) แสดงให้เห็นว่า.....

Saikaew & Kaewsarn (2009) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ.....

Lui et al. (2000) พบว่า.....

Saikaew & Kaewsarn (2009) และ Lui et al. (2000) พบว่า

กรณีอ้างอิงชื่อผู้เขียนท้ายข้อความ : (ชื่อผู้เขียน, ปีที่พิมพ์)

ตัวอย่าง :

..... (Kelly, 2004)

..... (Saikaew & Kaewsarn, 2009)

..... (Lui et al., 2000)

..... (Saikaew & Kaewsarn, 2009; Lui et al., 2000)

2. การอ้างอิงในส่วนท้ายบทความ (References)

2.1 อ้างอิงจากหนังสือ (Books)

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง :

Crawley, R. B., Dockery, L. M., Branson, T. S., Carmichael, L. E., Carson, J. C., Findlay, A. F., & Smith, D. M. (2015). **Manor houses of the early 1900s**. London, England: Taylor & Francis.

2.2 อ้างอิงจากบทความวารสาร (Journal articles)

รูปแบบ: ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

ตัวอย่าง:

Yingsanga, P., & Mathurasa, L. (2009). Yellowing development of Chinese Kale (*Brassica oleracea* var. *alboglabra*). **Phranakhon Rajabhat Research Journal: Science and Technology**, 14(1), 76-90. (In Thai)

Morrisa, G.A., Fosterb, T.J., & Hardinga, S.E. (2000). The effect of the degree of esterification on the hydrodynamic properties of citrus pectin. **Food Hydrocolloids**, 14(3), 227-235.

2.3 อ้างอิงจากวิทยานิพนธ์ (Theses and Dissertations)

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน. (ปีพิมพ์). **ชื่อวิทยานิพนธ์**. (ระดับวิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัย, เมืองที่ตั้งมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง :

Caprette, C.L. (2005). **Conquering the cold shudder: The origin and evolution of snake eyes**. (Doctoral dissertation). Ohio State University, Columbus, OH.

2.4 อ้างอิงจากรายงานการวิจัย/รายงานทางวิชาการ (Technical/Research reports)

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง** (ประเภทของเอกสาร). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง :

Tayama, T. (2006). **Velocity influence on detection and prediction of changes in color and motion direction** (Report No. 38). Sapporo, Japan: Psychology Department, Hokkaido University.

2.5 บทความ/บทในหนังสือการประชุม (Proceedings of meeting and symposium)

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียนในบท. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง**. ใน ชื่อบรรณาธิการ, (บรรณาธิการ), ชื่อการประชุม (หน้าแรก-หน้าสุดท้าย). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง :

Deci, E.L., & Ryan, R.M. (1991). **A motivational approach to self: Integration in personality**. In R. Dienstbier (Ed.), Nebraska Symposium on motivation: Vol. 38 Perspectives on motivation (237-288). Lincoln, NM: University of Nebraska Press.

2.6 อ้างอิงจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง**. Retrieved from <http://.....>[ใส่วันที่สืบค้น].

ตัวอย่าง :

Centers for Disease Control and Prevention. (2003). **Take charge of your diabetes**. Retrieved from <http://www.cdc.gov/diabetes /pubs/paf/ted.pdf> [2015, 25 Oct.]

2.7 อ้างอิงอื่นๆ

รูปแบบ : ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. (ปีที่ให้สัมภาษณ์, วัน เดือน). **สัมภาษณ์**. ตำแหน่งผู้ให้สัมภาษณ์. หน่วยงาน.

ตัวอย่าง :

Phae-ngam, W. (2016, 10 Jan.). **How to write a good research article**. Assistant Professor. Faculty of Science and Technology. Phranakhon Rajabhat University.

การพิจารณาบทความ วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนี้จะได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) อย่างน้อย 3 ท่าน โดยผู้เขียนและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความจะไม่ทราบชื่อซึ่งกันและกัน (Double-blind Peer Review)

การติดต่อส่งต้นฉบับ

ส่งเป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (Microsoft Word ไฟล์นามสกุล docx) ผ่านระบบ Online Submission ทางเว็บไซต์วารสาร https://so04.tci-thaijo.org/index.php/RESEARCH_INNOVATION_IN_EDUCATION/login เมื่อทางกองบรรณาธิการ ได้รับบทความจะติดต่อกลับตามข้อมูลที่ให้ไว้

*ท่านสามารถดาวน์โหลด Template ได้ที่ลิงค์ https://drive.google.com/drive/folders/1uNmrtxTHJWQWcyRGAKkEkFyzxQYzye_L?usp=sharing

**ทั้งนี้เจ้าของบทความ ต้องกรอกรายละเอียดสมัครสมาชิก สังกัด อีเมล และเบอร์โทรศัพท์ ให้ถูกต้อง

กำหนดระยะเวลาการเปิดรับต้นฉบับ

สามารถจัดส่งต้นฉบับบทความวิจัยหรือบทความวิชาการมาให้ทางกองบรรณาธิการ ฯ พิจารณาได้ตลอดทั้งปี

รูปแบบบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ ในวารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ชื่อเรื่องภาษาไทย (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

ENGLISH TITLE (TH SarabunPSK 16pt. bold)

ชื่อ-สกุล ผู้แต่งบทความ^{1*} ชื่อ-สกุล ผู้แต่งบทความ² (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ)

¹ชื่อหน่วยงานที่สังกัด (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

²ชื่อหน่วยงานที่สังกัด (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

Author ^{1*}, Author ² (TH SarabunPSK 14pt. normal)

¹Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

²Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

*E-mail: address@mailservice.com (TH SarabunPSK 12pt. normal)

Received: xx-xx-xx

Accepted: xx-xx-xx

Published: xx-xx-xx

บทคัดย่อ (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหาบทคัดย่อในกรณีเป็นบทความภาษาไทยต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ยกเว้น
บทวิจารณ์หนังสือ บทคัดย่อควรมีย่อหน้าเดียว ไม่ควรเกิน 250 คำ บทคัดย่อควรกล่าวถึงวัตถุประสงค์หลักของบทความ
ผลลัพธ์หรือ สรุปผลที่ได้จากการทำวิจัย คำสำคัญที่เป็นภาษาไทยต้องมีเครื่องหมายจุลภาค (,) ระหว่างคำ

(TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

คำสำคัญ: คำสำคัญ1 คำสำคัญ2 คำสำคัญ3 คำสำคัญ4 คำสำคัญ5 (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ)

ABSTRACT (TH SarabunPSK 14pt. bold)

For a Thai article, an abstract in English must accompany the Thai version. The abstract should contain a single paragraph and its length should not exceed 250 words. It should be prepared in concise statement of objectives and summary of important results.

Keywords: keyword1, keyword2, keyword3, keyword4, keyword5 (TH SarabunPSK 14pt. normal)

บทนำ (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย (ถ้ามี) (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ขอบเขตของการวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

สมมติฐาน (ถ้ามี) (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

กรอบแนวคิดของการวิจัย (ถ้ามี) (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

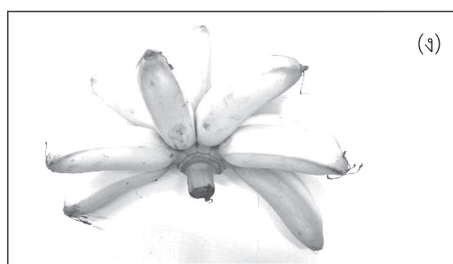
เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ระเบียบวิธีวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ผลการศึกษา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

ภาพที่ 1 ชื่อภาพ....(ก)..... (ข)..... (ค)..... (ง).....

ตารางที่ 1 ชื่อตาราง

เวลาที่ใช้ (นาทีก)	ความดัน (mbar)				ความดันเฉลี่ย (mbar)
	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	
90	0.000061	0.000053	0.000037	0.000048	0.000050
95	0.000055	0.000053	0.000038	0.000044	0.000048
100	0.000055	0.000052	0.000037	0.000048	0.000048

หมายเหตุ : (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

.....

ข้อเสนอแนะ (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

.....

กิตติกรรมประกาศ (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา) (อาจมีหรือไม่มีก็ได้)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ).....

เอกสารอ้างอิง (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 14pt.).....

.....

.....

จริยธรรมในการตีพิมพ์ Publication Ethics

วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีมาตรฐานทางจริยธรรมในการตีพิมพ์บทความ ดังนี้

จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการมีหน้าที่ พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาบทความกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร
2. บรรณาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพและพิจารณาความถูกต้องของบทความร่วมกับกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์
3. บรรณาธิการต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้เขียนผู้ประเมินบทความ และบุคคลอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
4. บรรณาธิการต้องปฏิบัติตามกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ของวารสารอย่างเคร่งครัด
5. บรรณาธิการต้องรักษาความลับของผู้เขียน
6. บรรณาธิการมีหน้าที่รักษามาตรฐานของวารสาร รวมถึงพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพอยู่เสมอ

จริยธรรมของผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องตระหนักถึงความเชี่ยวชาญตามศาสตร์ของตนเองในการรับประเมินบทความ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้เขียน
3. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องตรวจสอบความซ้ำซ้อนของบทความกับงานตีพิมพ์อื่นๆ
4. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องประเมินและให้ข้อเสนอแนะตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการโดยปราศจากอคติ
5. ผู้ทรงคุณวุฒิควรตรงต่อเวลาในการส่งผลการประเมินบทความ
6. ผู้ทรงคุณวุฒิควรรักษาความลับของผู้เขียนบทความ

จริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. บทความที่ส่งจะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยมีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และต้องไม่คัดลอกผลงานผู้อื่นโดยขาดการอ้างอิง
2. หากบทความมีการทดลองเกี่ยวกับมนุษย์หรือสัตว์ ผู้เขียนต้องปฏิบัติตามหลักจริยธรรมในการวิจัยและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
3. ผู้เขียนควรระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนการวิจัย
4. ผู้เขียนควรเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
5. ผู้เขียนจะต้องไม่นำส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหาในบทความไปตีพิมพ์เผยแพร่ยังแหล่งอื่น ๆ
6. ชื่อผู้เขียนที่ปรากฏในบทความต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในผลงานวิชาการนี้จริง

ติดต่อกองบรรณาธิการ:

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร Phranakhon Rajabhat University

เลขที่ 9 แจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10220 โทร. 02-544-8456

9 Changwattana Road, Bangkhen Bangkok, Thailand 10220 Tel : (662) 544-8456

E-mail: editor_education@pnru.ac.th website: <https://irdp.pnru.ac.th/>

สถานที่พิมพ์ : หจก. ประยูรสาส์นไทย การพิมพ์

44/132 ถนนก้านันแม่น แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150 โทรศัพท์ 0-2802-0377, 0-2802-0379, 08-1566-2540